Milliyet
ÇOCUK
4 Temmuz 1988 ● Sayı: 27 ● 400 Lira
(KDV Dahil)

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
KINGFISHER
A'dan Z'ye
KÜLTÜR
ANSİKLOPEDİSİ

RED KİT'İN AVRUPA'YLA BİRLİKTE YAYIMLANAN

Yepyeni bir Serüveni:

PONİ EKSPRES

Milliyet
KARDEŞ
76
Fiyatı: 650 TL. KDV DAHİL

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
HİKMET ALTINKAYNAK

Teknik Sekreter:
NACİ ÖZDAĞLI
AYSEL UĞUR

Satış Müdürü:
NİYAZİ YEŞİL

Matbaa Müdürü:
ALİ NAZIM ONARAN

Teknik Müdür:
YETKİN ALDİNÇ

Ofset Hazırlık:
MEHMET YALAZI

İlan Sorumlusu:
NERGİS ARDA OK

4 Temmuz 1988
Sayı: 27 ● Yıl: 17

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu/ İSTANBUL Telefonlar: 526 83 86 - 528 55 76 520 83 94 - 528 42 67

Abone Koşulları: Yıllık 20.800 TL. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi Cağaloğlu/ İstanbul.
Türkiye'de Satış Fiyatı: 400 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 600 TL.

BİZDEN SİZE

HEPİNİZİN **Red Kit**'i çok sevdiğini biliyoruz. Bu sayımızda **Avrupa**'yla birlikte yayımına başladığımız serüveni: **Poni Ekspres** adını taşıyor. Kimi yönleriyle belgesel özellik de taşıyan **Red Kit,** bu serüveninde **Kaliforniya** eyaletinde **Sacramento** kasabasına doğru yola çıkar. Tarih : 3 Nisan 1860'tır. İzlerken soluğunuz kesilecek olan bu çizgi-romanın temel taşları işte bu tarihle atılmış olur. Tıpkı sizler gibi Sacramentolular da heyecanla karışık bir merak içindedirler. Yine bu sayımızda **"Uçamayan Kuşlar"** üzerine bir yazı bulacaksınız. Yaz günlerinin hayvanlarla, doğayla içiçe geçtiği tatil günlerinde hayvanlara olan sevginizi gündeme getireceğine inanıyoruz.

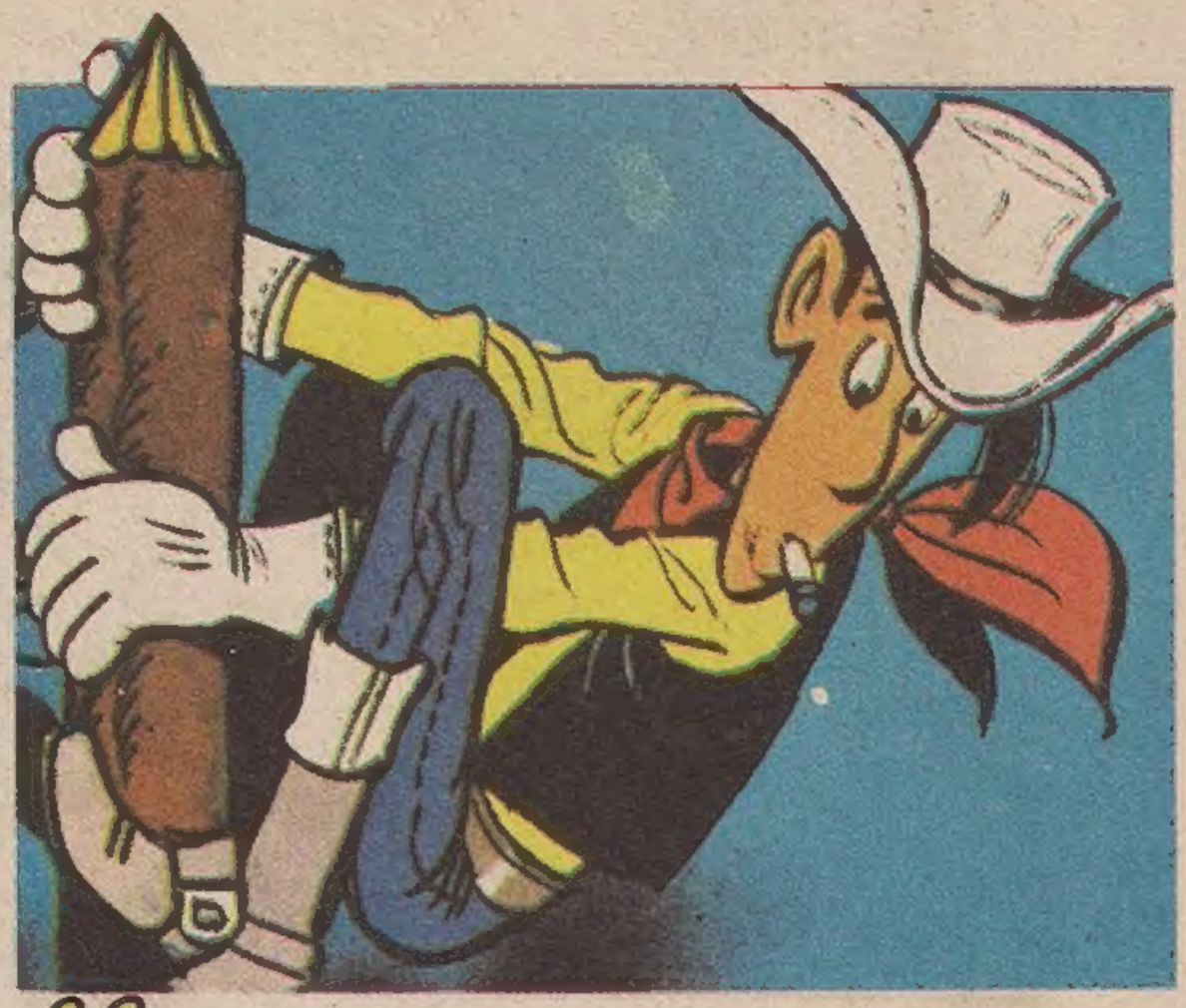

ÖTE yandan sürekli romanımız **"Müzedeki Esrar"** da, ünlü öykücümüz **Tomris Uyar**'ın öyküsü de sizlere okuma zenginliği, edebiyat ve dil beğenisi kazandıracak. Bu arada yaptığınız resim çalışmaları olursa, kırıştırmadan iki mukavva arasına koyarak postalamanızı diliyoruz. Gezip gördüğünüz doğa ve tarih güzelliklerini kâğıda aktarırken umuyoruz ki, büyük bir mutluluk da duyacaksınız.

Esenlik dileklerimizle...

OKURUN SESİ

● Sayın Milliyet Çocuk yetkilileri. Her hafta çıkarmış olduğunuz derginizi çok beğeniyoruz. Özellikle Red-Kit, Şimşek Santrfor, Mavi Oyuncak Köpek vb. sayfalarınızı çok seviyoruz. Bütün bu çabalarınız için teşekkürler. Fahri Eren/ SAKARYA

Sevgili Fahri, dergimizi beğendiğin için bizler de sana teşekkür ederiz. Yayımlamamızı istediğin spor sayfasına yer vermeyi biz de düşünüyorduk. Bundan sonraki sayılarımızda isteğini gerçekleştirmeye çalışacağız.

● Derginizi beğenerek okumaktayım. Yalnız sizden ricam, Şimşek Santrfor yerine Origami ve hediyeli bulmacalar koymanız. Sevgilerimle. Neşe Nur Özkara/İSTANBUL

Şimşek Santrfor'u seven arkadaşların olduğunu sana hatırlatmak isteriz sevgili Neşe Nur. Origami'ye geçen sayılarımızda yer vermiştik. Armağanlı bulmaca köşemize ise önümüzdeki sayılarda tekrar yer vereceğiz. Sevgiler.

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Red Kit 4
Öykü 8
Bilmece-Bulmaca 10
Dereden Tepeden 14

Uzay Fatihi Hans 16
Müzedeki Esrar 20
Okurdan Okura 22
Mektup Arkadaşı 24
Şimşek Santrfor 25
Masal 29
Bilim ve Teknik 30
Uçmaya Ne Gerek Var? 32
Kayıp Kıta 34
Dünya Öyküleri 38
Denizi Durdurdular 40
Müzik 42
And Dağları'nda Yaşam 44
Bernard Prince 46
Ormanlar Kralı Robin 50

RED KİT

Poni Ekspres

Yeni Başladık

WASHINGTON'DA SENATODA...

... BEN DE SİZLER KADAR SEVİNÇLİYİM KALİFORNİYA'YI KAZANMAKTAN.. AMA BİR BİRLEŞİK DEVLETLERİN YASALARINI UYGULAMAYACAKSAK BU BAŞARI NEYE YARAR? SORARIM.

... KALİFORNİYA'DAKİ SAKRAMENTO İLE MİSSURİ'DEKİ SEN JOSEF'İ BİRBİRİNİ BAĞLAYAN BİR POSTA ARABASI VARDI.

KAYINVALDENİZ SAKRAMENTO'DAN SİZE TAZE YUMURTA GÖNDERDİ BAYAN PEKTİTİZ.

...ON ÜÇ GÜN YOL ALAN...

CIK CIK CIK!

...VAPUR DA ÇALIŞIYORDU AMA YOL UZUN SÜRÜYORDU..

TAZE YUMURTALARINIZI GETİRDİM... KAYINVALDENİZ YOLLADI... ...AMA... ŞEY... BAYAN PEKTİTİZ... YOL UZUN DA...

ÜÜRÜÜÜ!

GIT GIT GIDAAAK!

BUNA GÖZ YUMAMAYIZ!

ADAM HAKLI!

BÜTÜN BUNLARI DÜZENE KOYABİLMEK İÇİN BATTNIN HAYVANLARINI VE İNSANLARINI İYİ TANIYAN BİRİNİ ÇAĞIRDIM...

İŞTE EDSON KODİ !..

BÖYLECE EDSON KODİ, ON AT ON KATIR VE YÜKLERLE BİRLİKTE SAKRAMENTO'YA YOLLANDI...

TAZE YUMURTALAR ELİNİME VERMEYİ UNUTMA!

F O O D

...ARADAN 53 GÜN GEÇTİ... BU GÖREVİ YÜKLENEN ADAMIN DA YİYİP İÇMESİ, KISACASI YAŞAMASI GEREKİYORDU.. SAKRAMENTO'YA VARIŞ

TAZE YUMURTALARIM NERDE BENİM?

EDSON KODİ'NİN BAŞARISIZLIĞI BİLE SENATOYU YILDIRMAMIŞTI...

DİNLE, İMELDA'CIĞIM...

...HÜKÜMET, KALİFORNİYA'DAKİ SAKRAMENTO İLE MİSSURİ'DEKİ SEN JOZEF ARASINI EN AZ 10 GÜNDE GİDENLERİ 50.000 DOLARLA ÖDÜLLENDİRECEKTİR..

EĞER BU İŞ ALTI AY İÇİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEMEZSE BU PARA ATLANTİK DEMİRYOLU ŞİRKETİNE VERİLEREK BATI'YA DOĞRU DEMİRYOLU ŞEBEKESİNİ GELİŞTİRMESİ SAĞLANACAKTIR.

BU İŞE KARI-SACAĞINI SÖYLEMEK İSTEMİYORSUN DEĞİL Mİ VİLLİ?

27. OCAK 1860'TA SEN JOZEF'TE

...VİLYAM HA? RASİL'DAN AMERİKAN SENATOSUNA.

SAKRAMENTO İLE SEN JOZEF ARASINDA BİR PONİ EKSPRES KURMAYA KARAR VERDİM...STOP..SAKRAMENTO'DAN KALKIŞ 3.NİSAN 1860'TADIR STOP-İMZA: V.H. RASİL

KAYBEDECEK. BAHSE GİRER MİSİN?

GİRERİM!

BU SIRADA PASEFİK DEMİRYOLLARI ŞİRKETİ YÖNETİM KURULUNDA...

PACIFIC RAILWAY

DEMİRYOLU DOSTLUK YOLU

...BAYLAR, ŞİRKETİMİZ SONUNDA PARAYI ALACAKTIR... YAPILACAK BÜTÜN GİRİŞİMLERİN BOŞA ÇIKACAĞINA EMİN OLUNUZ BAYLAR.

...SAKRAMENTO GAR ŞEFİ GEREKENİ YAPACAKTIR..BU BAY TED İŞÇEVİREN...İŞİNİ BİLİR BAYLAR!

SAYIN BAŞKAN.. GEREKENİN YAPILACAĞINI SÖYLEMENİZ BİLE GEREKMEDİ...

PONY EXPRESS SACRAMENTO

PONY EXPRESS SACRAMENTO

PONİ EKSPRES GÜRÜLTÜ ÇIKARACAK BİR KURULUŞTUR.

BAOUMM!

PONY EXPRESS SACRAMENTO

?!

DUYDUN MU BOJİ? FIRTINA ÇOK SİDDETLİ! HA, HA, HA!

SANIRIM PONİ EKSPRES'İN ÜSTÜNE YILDIRIM DÜŞTÜ!

PONİ EKSPRES YILDIRIM HIZIYLA YOK OLDU DESENİZE.

BU KADARI DA FAZLA, AMA!

... DÜN AYAĞIMIN ALTINDA MUZ KABUĞU.. ARABAMIN DİNGİLİNİN ESRARLI BİR BİÇİMDE KIRILMASI.. BUGÜN DE İŞ YERİM HAVAYA UÇUYOR... AMA ELİMDE DELİL VAR!

... YIKINTILAR ARASINDA BUNU BULDUM... SİZİN AMBLEMİNİZİ! PASEFİK DEMİRYOLLARI!

P.R.

3A

KÖTÜ BİR RASTLANTI BU!

HAFİYE DEĞİLİM AMA İYİ BULMACA ÇÖZERİM!

SEN BİZE HAKARET EDİYORSUN!

KATRAN VE TÜY GETİRİN! ÇABUK!..

BENCE HAKARETTEN ÇOK GERÇEK BU SÖZLER!

BZZZ!

3B

SEN İLERİ GİTTİN AMA KOVBOY!

PIN! ! ! !

SEY!

ŞEY...

ŞEY...

KATRAN VE TÜYLER GELDİ!..

BU BAYLAR İÇİN KULLANABİLİRSİNİZ...

HANGİ TRENLE GELDİ BU ADAM ACABA?

BÖYLE UKÂLALARI TRENE BİNDİRMEMEK GEREKİR. VAGONDAN AŞAĞIYA ATMALI BUNLARI!

KISA KESİN ARKADAŞLAR!

YİNE NELER OLUYOR BÖYLE?

BEN V.H. RASIL... PONİ EKSPRES'İN SAHİBİ... TEŞEKKÜR EDERİM KOVBOY!

BEN RED KİT... YALNIZ KOVBOY... DERDİNİZ NE?

BÜYÜK TASARILAR BÜYÜK KISKANÇLIKLAR DOĞURUR... PONİ EKSPRESLE SAKRAMENTO - SEN JOZEF ARASINI 10 GÜNDEN AZ ZAMANDA ALIRIM DİYE DÜŞÜNÜYORDUM...

SAHİ Mİ?

PASEFİK DEMİRYOLLARI BENİ BAŞARISIZLIĞA UĞRATMAYA ÇALIŞIYOR! HÜKÜMETİN KOYDUĞU PARAYI GEBE İNDİRMEK İÇİN.

PEKİ BU İŞİ NASIL BAŞARACAKSINIZ?

!

İŞTE... HER ŞEY BU HARİTADA BELLİ!

ÖYKÜ

KARDELEN BULMACALAR SORUYOR

TOMRİS UYAR

Resimler: Mehmet Sevinç

BİR çan sesi, halka halka yayıldı kente. Daha sabahın ilk saatleriydi. Geçmiş mevsimin bir günü. Kardelen'in Mehmet abiye bulmacalar sorduğu o salı, aslında yazdan çalınmış bir gündü. Sokaklar nasıl kalabalaktı. Kimileri paltolu, kimileri ceketlerini kollarına atmış. Başörtülü kadınlar, başörtülerini sıyırıp alınlarında biriken terleri siliyorlar. Otobüsler ter kokuyor; üst camlar aralanıyor, tozlu bahar kokuyor içerisi. Böyle günlerde asıl mevsimde yapamadıklarını yapmaya kalkışır herkes, çalınanı değerlendirmeye çabalar. Yaz geçmiştir, tasarlananların hiçbiri gerçekleştirilememiştir, ne yapalım, bir dahaki yaza...

Gök, boz renktedir artık, bozuk kaldırımlar su sıçratır, pastaneler dolar, temizleyici çırakları kışlık gömlekleri taşır evlere, akşamüstlerinin serinliği gitgide artar. Derken o çalınmış gün gelip çatar olanca görkemiyle, kendi öz sesleriyle bir daha uğrar yaz, bittiğinin haberini verircesine. Herkeste bir telâş... Boğaz vapurlarının iki yanı, yüzlerini güneşe, uzatan bembeyaz ihtiyarlarla dolar. Dostlar aranır: "Yahu hani adaya gidecektik?... Bütün yaz..."

Yaz boyunca kaç kere kararlaştırmış ama bir türlü gidememişlerdi hayvanat bahçesine. Basamaklardan inerken içi titriyordu. Memet abi, kapıda bekliyor olmalı. Saat on. Uzatacak elini, Memet abi hiç konuşmadan tutacak; ikisi arasındaki hava boşluğunda hiç bakmadan kavrayıverecek küçük eli. Böyledir Memet abiyle. Pek konuşmazlar, aynı şeylere bakarlar, aynı seslere kulak verirler, göze gelince gülüşürler. Ama susmak, boşluk demek değildir hiç.

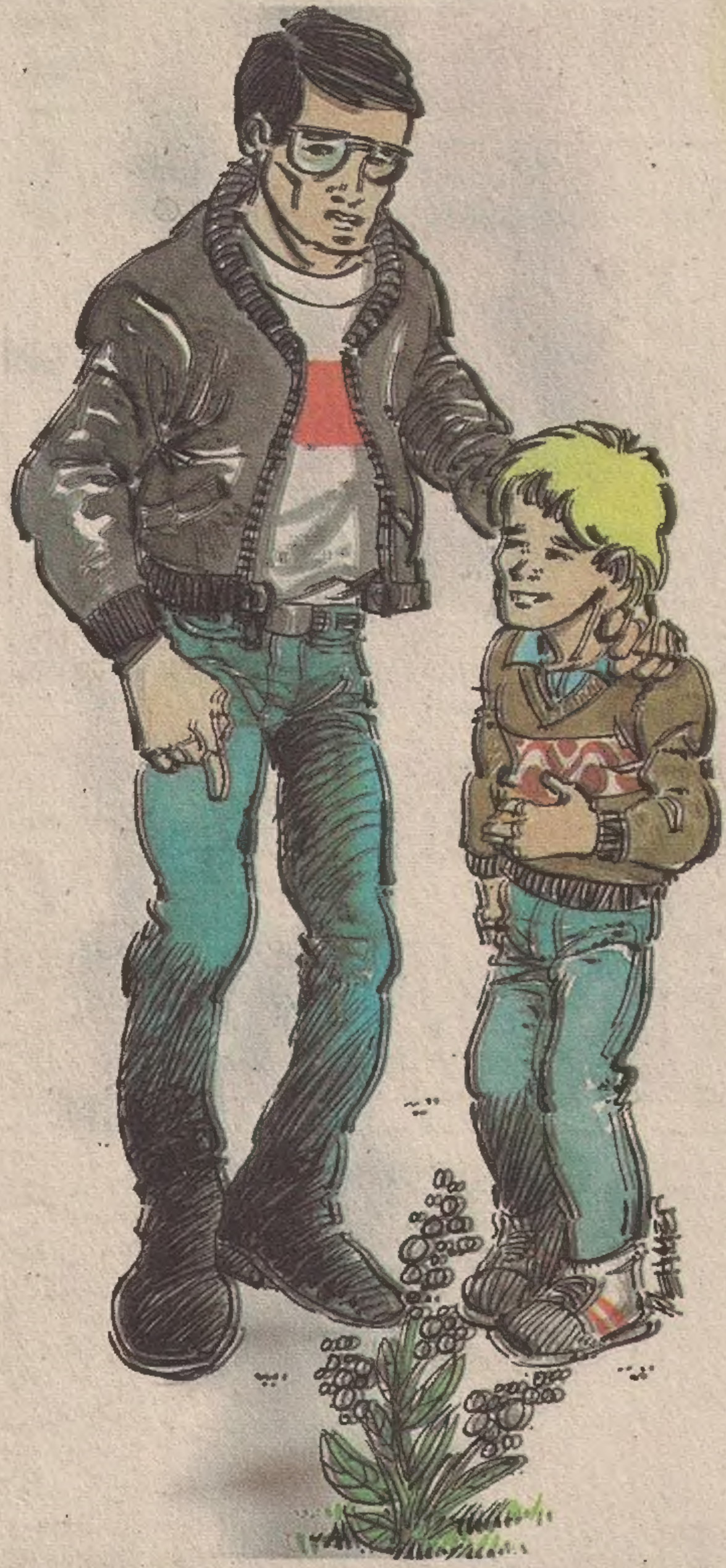

Mehmet abi, kardelenin soğuğu delmeyi beceren ilk çiçek olduğunu söyledi.

Pantolonu ütüden sımsıcak daha, yazık ki, yeni gömleği görünmüyor çünkü annesi bir kazak giydirtti: "Bu havaya güven olmaz, bir sağanak yeter..."

Alt basamakta karanlık, çıt diye kapandı; güneşışığı lekesi kapıya doğru genişledi. Memet abi, biraz sonra yeni adıyla tanıyacak onu, dün bulduğu adla. O daha annesinin taktığı adı biliyor, oysa aradan bir akşam yemeği, patateslerin kızartılması, uzun gece uykusu, bir sabah kahvaltısı ve onun yenmesi geçti. Gece boyunca durmadan adını düşündü, çünkü kendi taktığı adla çağrılmayan biri kendini kısa sürede unutabilir. İlk dün, yapıyı gezerlerken aklına gelmişti. Yeni bir yapı yükseliyor mahallede.

— Şu turuncu çiçekler ne Memet abi:?

— Şebboy.

— Portakal, çiçek olabilseydi tıpatıp böyle olurdu, değil mi?

— Yaşşa sen!

Memet abi bu bulmacaları ne çok seviyor...

— Ya şunlar? Şu küçük beyaz otlar? Onların adı?

— Kardelen. Bir çeşit kır çiçeği. Kokusu yoktur. Gösterişli de değildir. Bak, rengi düz beyaz. Kimse önemsemez o yüzden, düz beyazdır, adını bile bilmezler.

— Ama düz beyazdan çok daha beyaz. Uzun süre dayanır mı ki? Su ister mi?

— Bak canım, karın soğuğunu delmeyi beceren ilk çiçektir bu. Çok dayanıklıdır o yüzden, su da istemez. Kuruduğu anlaşılmaz zaten, yeşili hiç solmaz ki. Bir gün bakarsın küçülmüş topları, boz-

laşmış. Eline alınca kırılır, dağılıverirler.

— Kaç tanesi bir demet oluyor?

— Sayı belli değil, kesin değil, yalnız bu saplar ancak hepsi biraraya geldiklerinde Kardelen çiçeği olurlar. Papatyalar nasıl, işte onun gibi. Ama daha çok, daha gür.

— Tek tek delemiyorlar mı karı?

— Delemiyorlar ama biraraya geldiler mi, en kalın buz örtüleri bile dayanamaz güçlerine.

"Kendi koyabilseydi, herkes Kardelen koymak isterdi adını. Oysa annem, dedemin adını takmış bana. Yaşlı bir adamdı önce dedem, sonra öldü. Makbule'nin durumu daha da kötü. Üstelik o kız. Siyah, dümdüz saçlı, kocaman gözlü bir kız. Öbür kızlara benzemez, ağaçlara tırmanır. Yani hiç de Makbule değildir. Ninesinin adıymış; "Makbule" olmasaydı, daha çok severdim onu..."

— Anne, bir şey diyeyim mi sana? Yarın Memet abiyle hayvanat bahçesine gideceğiz. Hayvanları tanıtacak bana.

Bir solukta söyleyebildi: Ohhh! Annesinin elleri, köpüren bulaşık suyunda bir görünüyor, bir diplere iniyor. Vereceği karşılık, ellerinden hiç anlaşılmıyor.

Kısa bir sessizlik geçiyor aralarından.

— Oğlum biz tanımıyoruz ki Memet abini. Ne baban ne ben. Bugün yapıyı gezdiniz, yarın hayvanat bahçesi. Olur mu? Kimin nesidir? Parası var mı, yok mu?

— Ben tanıyorum ya!

— Senin tanımanla olmaz.

— Koşup çağırsam?

— O değil.

Koştu, kollarını annesinin beline doladı. Mutfağın gizemli havası her yana sinmiş; raflarda kimbilir neler yapmaya yarayan binlerce ufak şey sessizce duruyor. Yerler ıslanmış. Parmaklarının ucunda boyu elverdiğince yükseldi, sarı kafasını annesinin ıslak göğüsüne soktu; naylon önlüğün kokusunu, annesinin bildik kokusunu duydu. Bekledi. İkisini birbirine sımsıkı bağlayan o şey, durdukları süre boyunca zenginleşti, güven kazandı.

Neden sonra annesi, yüzünü okşadı.

— Babana da soralım bir.

— Sormayalım n'olur.

— Gitmesin demezki.

— Biliyorum. Yarın son anne söz.

— Memet abini bizden çok mu seviyorsun yoksa?

Tavla oynayan adamların konuşmalarını, ayıların önlerindeki simitleri merakla Mehmet abiye soruyordu.

Annesi ürkek bir kahkaha attı.

— Onu da çok seviyorum. Hepinizi birden sevemem mi?

— Annesi gülmüştü usulca, gülüşü yalnızca dudaklarında kalıncaya kadar.

Konuşmacıların açık seçik eriştiği bir gündü. Nil Oteli'nin önüne bir masa çıkarılmış. Cılız bir ağaç, gölgesini aşağılara uzatmış. Altındaki adam - taşralı bir tüccarla otelin kâtibi- konuşmaya dalmışlar, tavla oynuyorlar bir yandan.

Sesleri yaklaştı:

— Tam burada, dedi kâtip.

— Nedenmiş acaba? Müşteri gerçekten ilgilenmiş görünüyor; dudakları yarı aralık, kâtibin vereceği karşılığı bekliyor.

— Parası kalmadı herhalde. Bir aydır oteldeydi. Arayanı soranı da yoktu. Bir etek buluzu vardı, o kadar. O yolun yolcusu gibi değildi, benzemiyordu hiç ama belli olmaz. Neden otelde kalıyor bir başına? Değil mi?

— İpucu bulabildiler mi bari? Pencereden atlamış ha? Vay canına...

— Tam şuraya.

Yerde, artık olmayan bir bedeni gösteriyor. Su birikintisi, rüzgârda kuruyor usulca.

— Ha sahi! Dün verdiğim totoyu doldurdun mu sen?

Memet abinin boğazındaki yumru inip inip çıkıyor. Kara gözleri hüzünlü gibi.

İnanılmayacak kadar eski evleri geçtiler. Çökmek üzereydi hepsi. Unlu bulamaca batırılmış gazete kâğıtlarıyla kaplı kırık camları, yağ kutularına dikilmiş sardunyaları, tahta çakılı pencereleri. Arada bir, bir el uzanıyor, renkli bir örtü silkeliyor. Tahta aralarında taze sürgünler var. Su boruları zehir yeşili bir pasla kaplı. Her şey eski.

— Buralarda kimler oturuyor Memet abi?

— Yoksul kimseler. Çok az kira veriyorlar herhalde, belki de hiç vermiyorlar, sığışıyorlar. Çoğu kaçak oturuyordur belki de, geceden geceye giriyordur.

— Ölmek ne demek Memet abi?

— Hiç kaçırmıyorsun bakıyorum konuşmaları.

— Sesler getiriyor. Şey Memet abi... Bu evlerde oturanlar çok dayanmaz yani değil mi? Ölür değil mi?

— Galiba.

— O ölenler kimdir?

— Otel hademeleri, lokanta çırakları, büyük

Devamı 10. sayfada

BİLMECE

Noktalı yerleri boya, bakalım ortaya ne çıkacak?

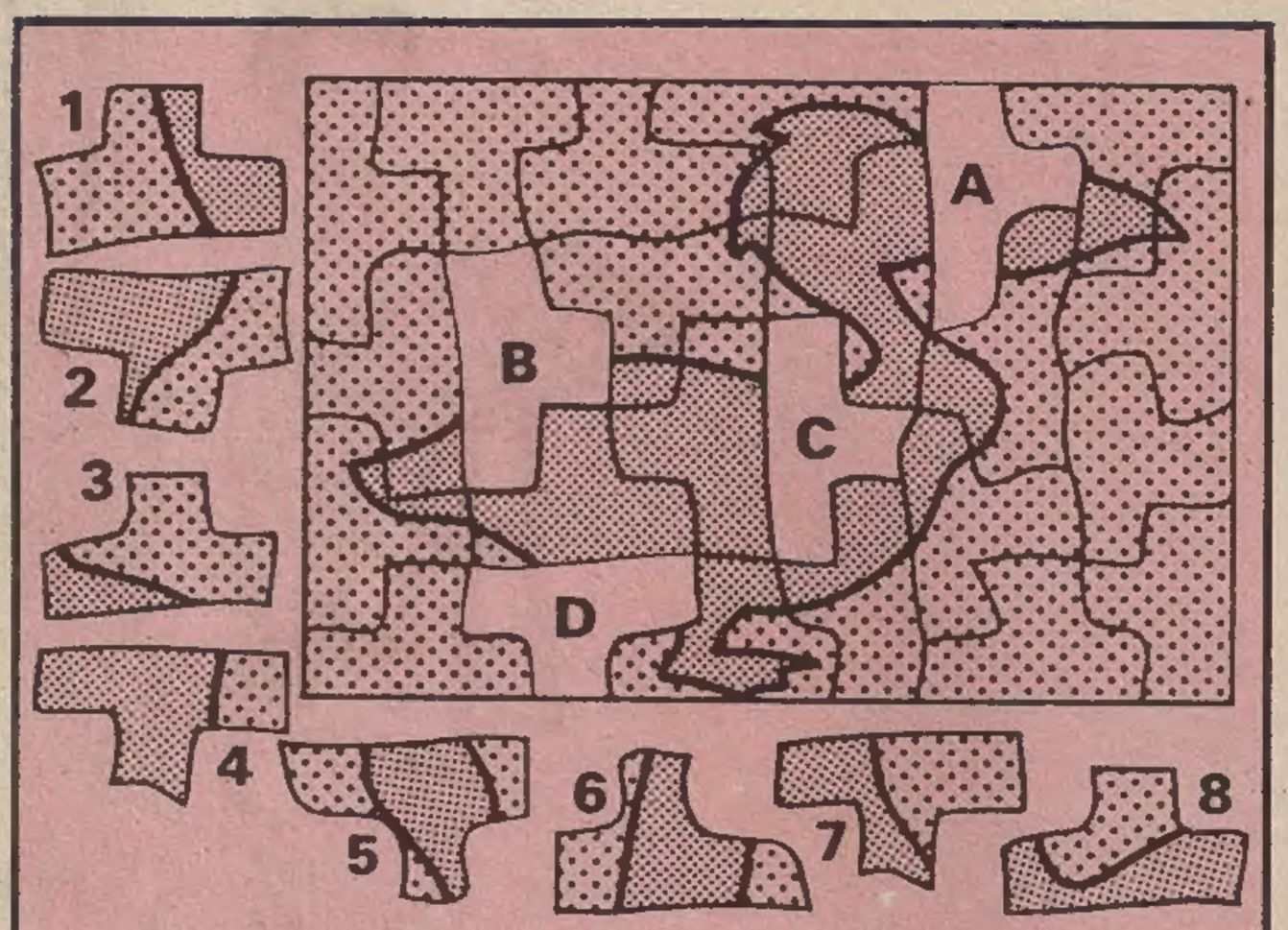

MOZAİK: Numaralı parçalardan hangileri mozaikteki resmi tamamlar. Bulabilir misiniz?

Baştarafı 8. sayfada

KARDELEN BULMACALAR SORUYOR

kente yeni gelenler, Cağaloğlu'nun simitçileri, umutları kalmayanlar. O kız gibi. Hani kendini atan.

— Ama yaz geri geldi.

— Ne meraklı çocuksun sen. Kafan da kocaman, tam sevdiğim gibi.

— Artık bana Kardelen de, olmaz mı?

Derken yol genişledi. Yan sokaklar azaldı. Bir çınar dikildi önlerine. Hayvanat bahçesi, aşağılara doğru genişliyor. Orada gök yumuşacık, buğulu. Çocuklarla annelerin, kasketlilerin sıralara çöküp göğe bakanların ağızlarından yumuşak mavi halkalar yükseliyor.

Yanda geniş bir kafeste pelikanlar duruyordu. Bir erkek pelikan kafesinin dışında kalmış, gagasıyla çılgınlar gibi vuruyor kapıya.

— Şuna bak, içeri girmek için can atıyor, dedi Memet abi.

— İçerde kilitli ama.

— O içeriye alışmış bir kere. Sonraları daha iyi anlarsın bunu. Şimdi güçtür.

Sağdaki geniş kafeslerde Ankara kedileri. Beyaz bir kedi, ön ayaklarıyla bağdaş kurmuş, dışardan onları gözlüyordu keyifle. Kardelen, buna şaştı.

Tavuslar, ördekler ayak altında. Dolaşıyorlar. Güvercinler de. Ortalık; kürk, deri, dışkı, bakımsızlık kokuyor.

Ayılarla kurtların uyanma zamanıdır artık. Kurt alışamaz kafese. Sarı bir öfke halinde volta atar. Uhhh! der. Uhhhh! Hiç unutmaz, hiç aklından çıkaramaz kıstırılmışlığını.

— Ben yine de en çok kedileri seviyorum Memet abi. Hiçbir şey öğrenmiyor onlar, kimseyi eğlendirmiyor.

— Maymunlara bir baksana Kardelen! Onlar mı eğlendiriyorlar şu insanları, yoksa onlarla eğleniyorlar mı bir bak!

Maymunların kafesinde bir gürültüdür gidiyor. Anne maymun, kuyruğunu dertop etmiş, yavrusunu kuyruğuna sarmalamış, atlıyor oradan oraya. Şebeklerle şempanzeler kafesin kenarına sıralanmış, seyircilerden fıstık istiyorlar. Avuçları açık, bekliyorlar.

Bereli bir kadınla öğle tatilinde parka gelmiş iki ortaokul öğrencisi kızdırmaya çalışıyorlar maymunları. Bereli kadın, "Şimdi kızarlar yavrum" diyor, "Üzülme sen!" Göbekli bir adam maymun sesleri çıkarıyor. Maymunlar, suskun bakıyorlar karşılarında oynayan, zıplayan kalabalığa.

Tavusun renkli yelpazesini açtığı yerin hemen yanında ayıların kafesi var. Ayılardan biri ayrı kafeste nedense. Çiftin bulunduğu kafes, kalın tüy kokuyor.

— Memet abi, şu ayıya bak!

İki ayı, tellere tutunup ayağa kalktılar, ağıta benzer bir ezgi çığırmaya başladılar. Yalnız ayı, büyük bir çaba içindeydi. İki tabla simit dökülmüştü yanına. Nicedir duruyordu simitler, bitirememişti. Açtı. En sonunda akıl etmiş ama önündeki su birikintisine batırınca, yumuşuyordu simitler. Teker teker batırıyor, yumuşatıyor, yiyordu sonra. Öbürlerinin kafesindeki simitlerse, öylece duruyordu.

— Bu simitler nerden geliyor Memet abi? Bakanlar mı atıyor?

— Yooo. Caddelerde simit satanları yakaladılar mı zabıtalar tablalarını alırlar ellerinden, getirip buraya dökerler.

— Yasak mı simit satmak? Simitçilik etmek?

— Yooo ama caddelerde yasak.

— Cadde olmayan yerde kim simit alır?

— İşte simitleri de ayılara getiriyorlar sonra. Öyle çok simit oluyor ki

— Ayılar doysun, ayıların doyması iyi... Ama Memet abi bir şey soracağım ben. Ayıları görmeye gelen simitçilerden para alınıyor mu?

BULMACA

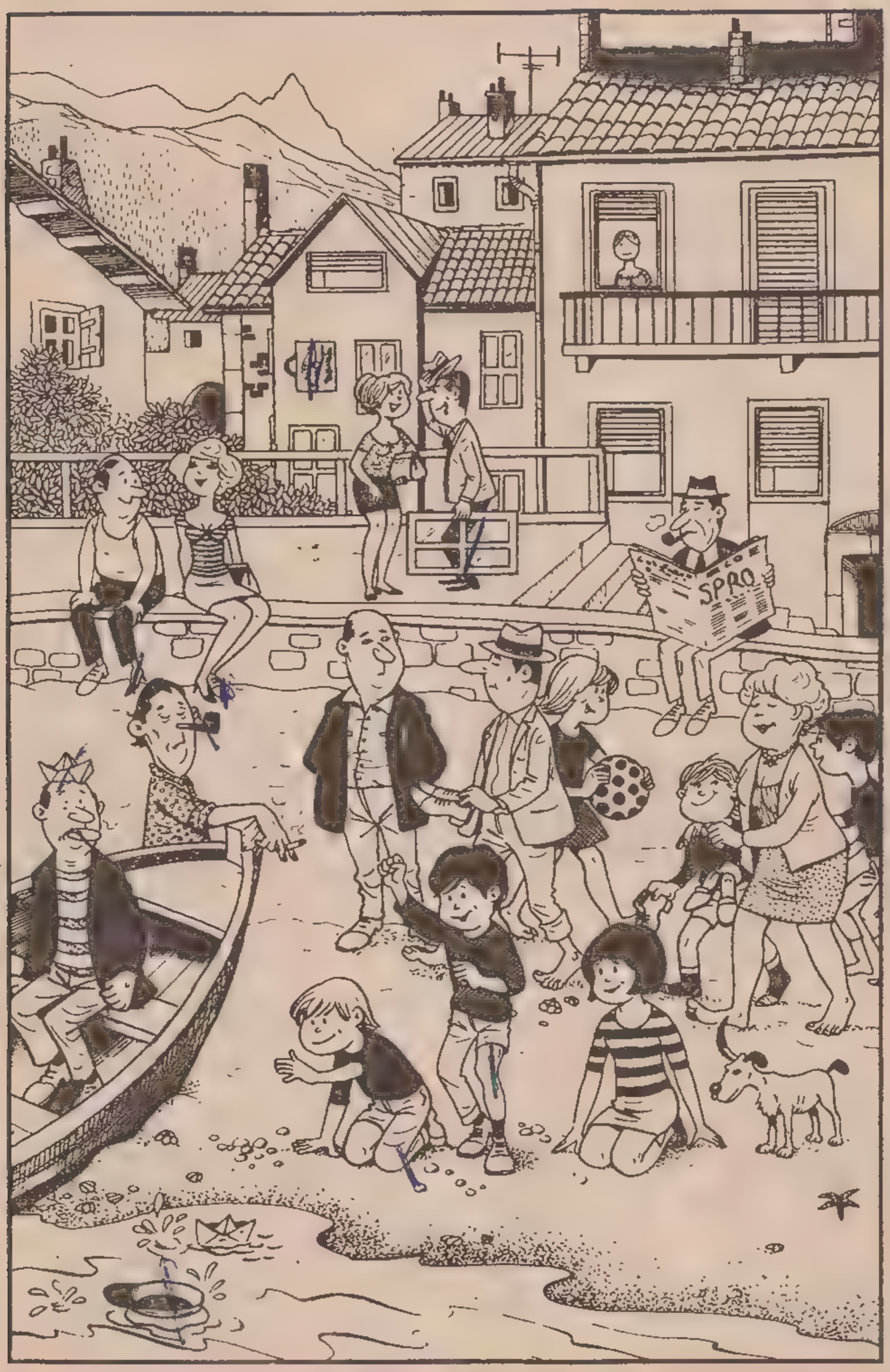

TRANSFER

Üstte gördüğünüz resimde yedi çift yer değiştirmiş şekil var. (Örneğin: Köpeğin kuyruğu ile kulağı) Diğer yer değiştirmiş şekilleri de siz bulabilir misiniz?

SULU BİLMECE

Kaç tür "bukalemun" vardır?

Yanıt: 3 tür vardır. Bukalemun, Şukalemun, Çka e'mun

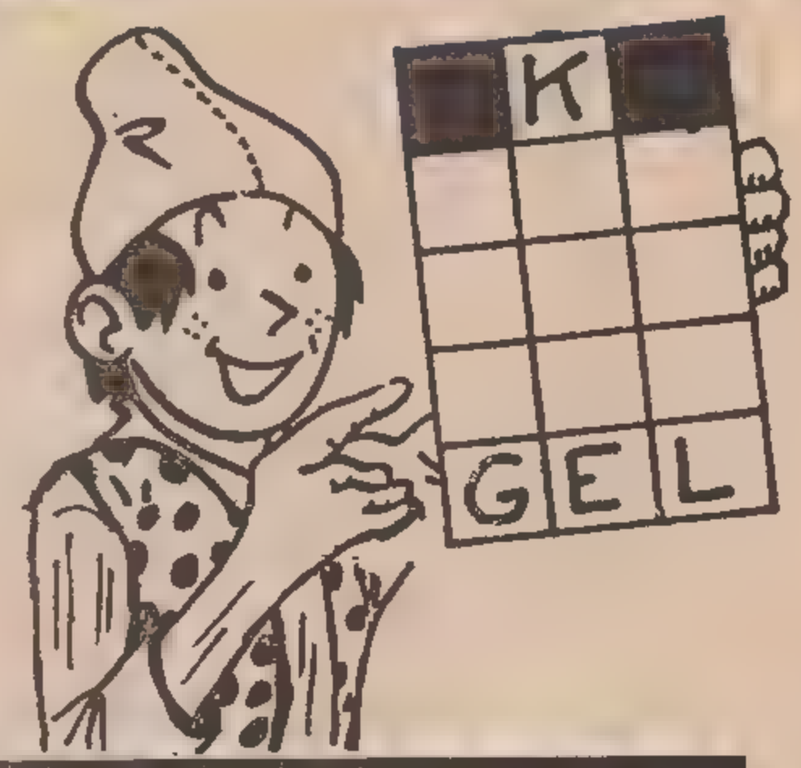

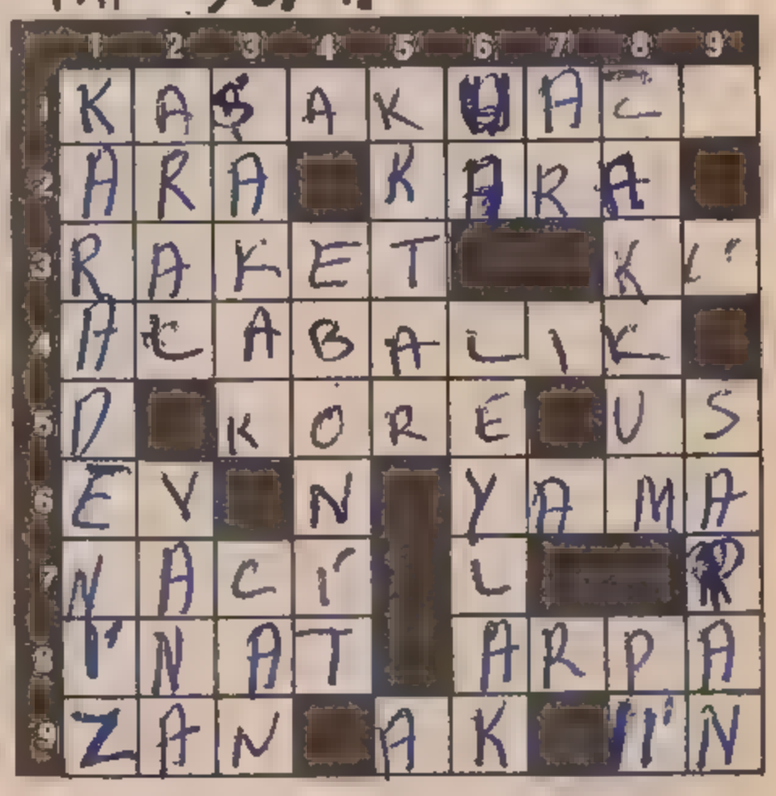

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1— Çoğunlukla çocuklarda görülen bir hastalık. 2— İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık - Siyah. 3— Tenis, masa tenisi gibi oyunlarda kullanılan bir araç - Bir bağlaç. 4— Tatlısu balığı. 5— Asya'nın doğusunda iki ülkeye adını veren yarımada. 6— Konut - Delik, yırtık gibi yerleri uygun bir parça ile onarma. 7— Bir erkek adı. 8— Ayak direme - Buğdaygillerden bir bitki. 9- Sanı - Beyaz - Mağara.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1— Yurdumuzu çevreleyen denizlerden biri. 2— Asya ile Avrupa'yı ayıran dağ sırası - Su borularında suyun akışını durdurmaya ya da serbest bırakmaya yarar anahtar. 3— Yüzümüzde göz ile kulak arasındaki bölüm - İnsanın kendi varlığı, yaşam. 4— Sıcağa ve soğuğa karşı dayanıklılığı artırılmış kauçuk. 5— Baharat, ev ilaçları ve gereçleri satan yer. 6— Bir nota - Zeytingillerden güzel kokulu çiçekleri olan bir ağaç. 7— Bir yüzey ölçüsü birimi. 9— Bir taş atma aracı.

BİLMECE

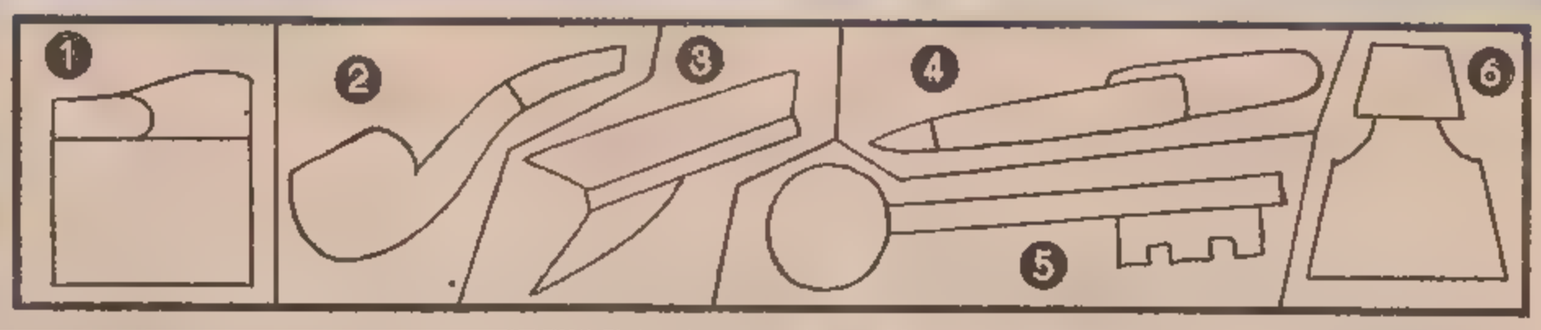

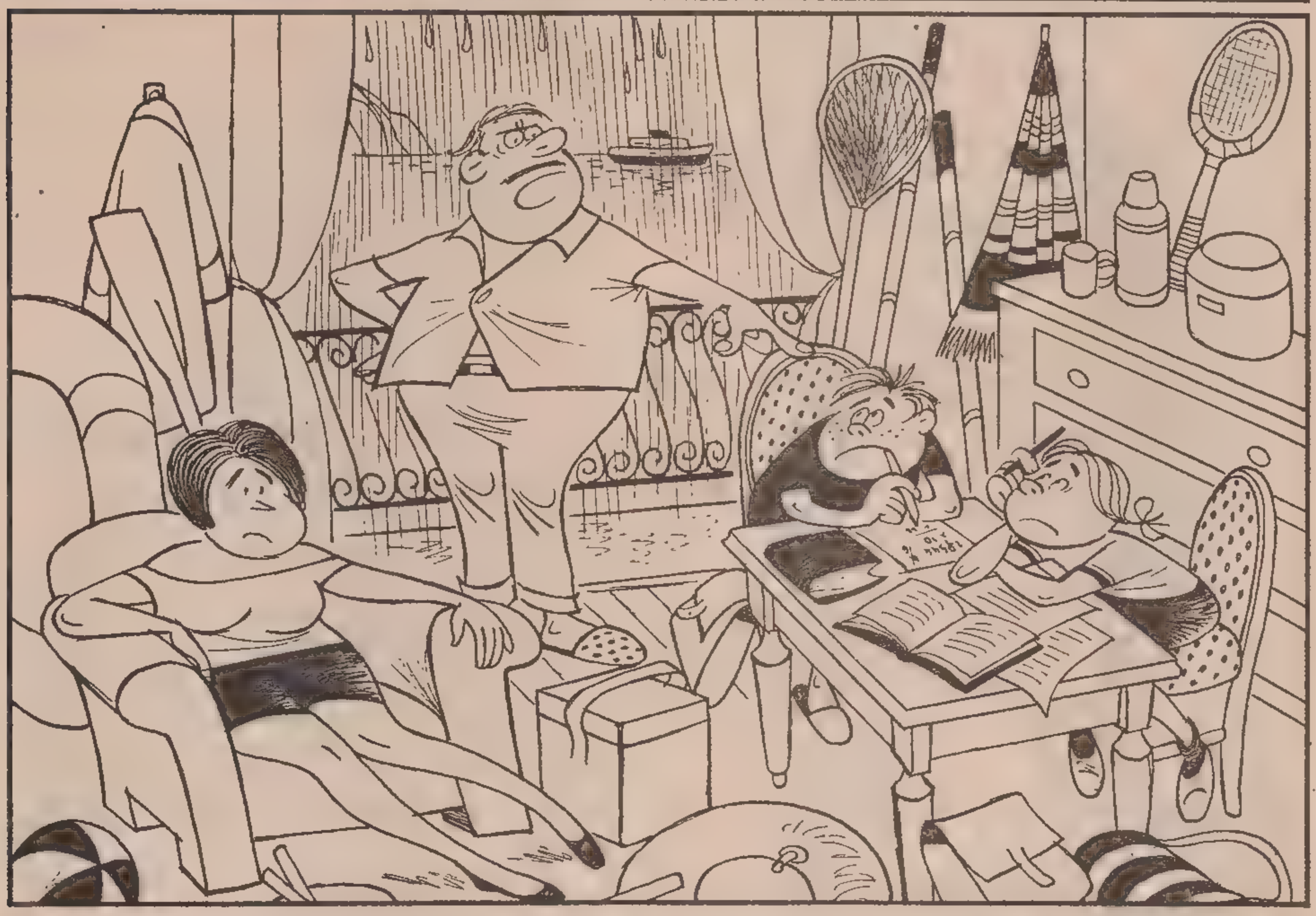

GİZLİ EŞYALAR: Numaralı eşyalardan yalnızca biri resimde gizlidir. Bulabilir misiniz?

7 BENZER: İki resim arasındaki yedi benzer şekli bulabilir misiniz?

BULMACA

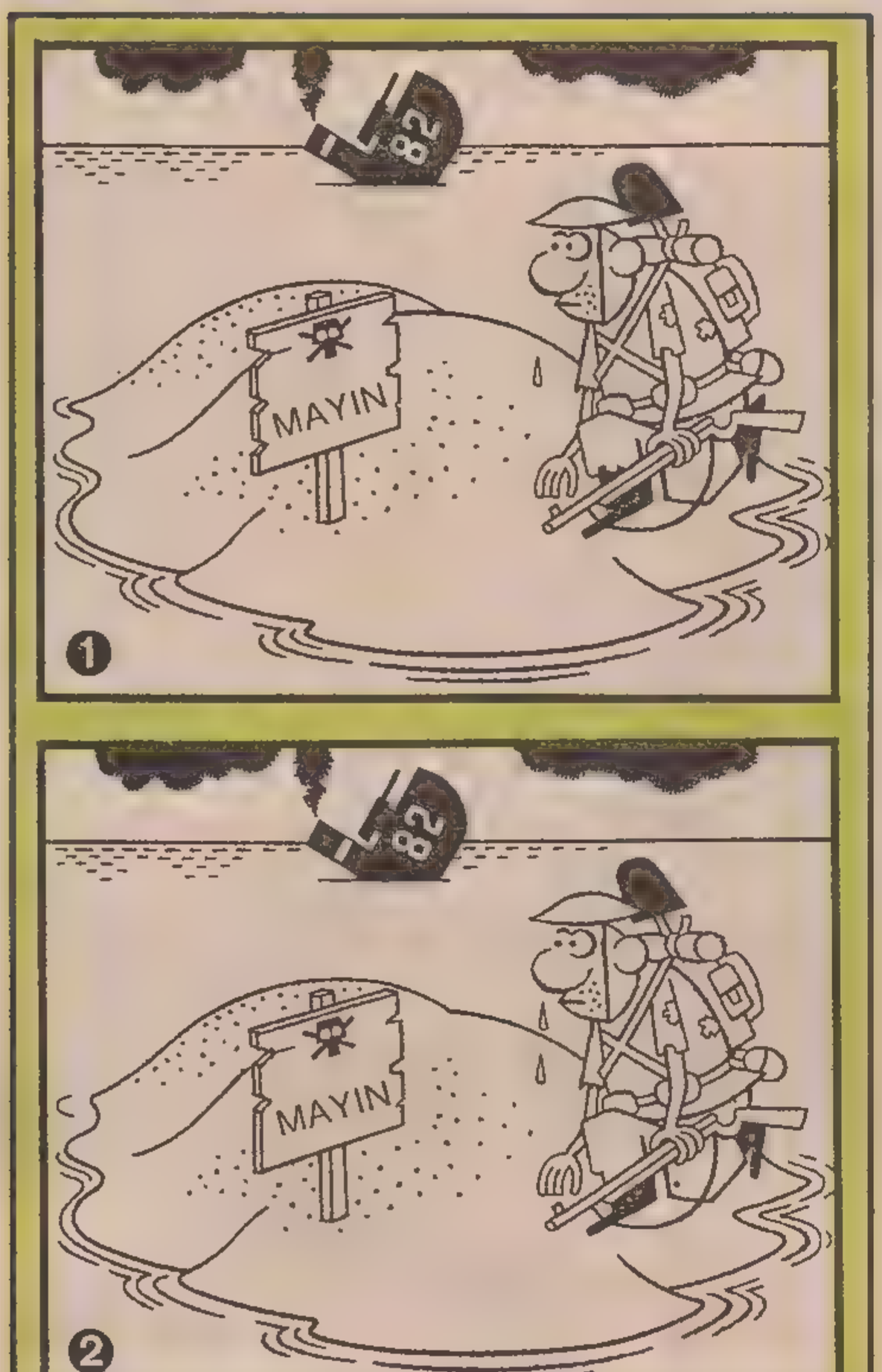

8 FARK: Resimlerdeki 8 farkı bulabilir misiniz?

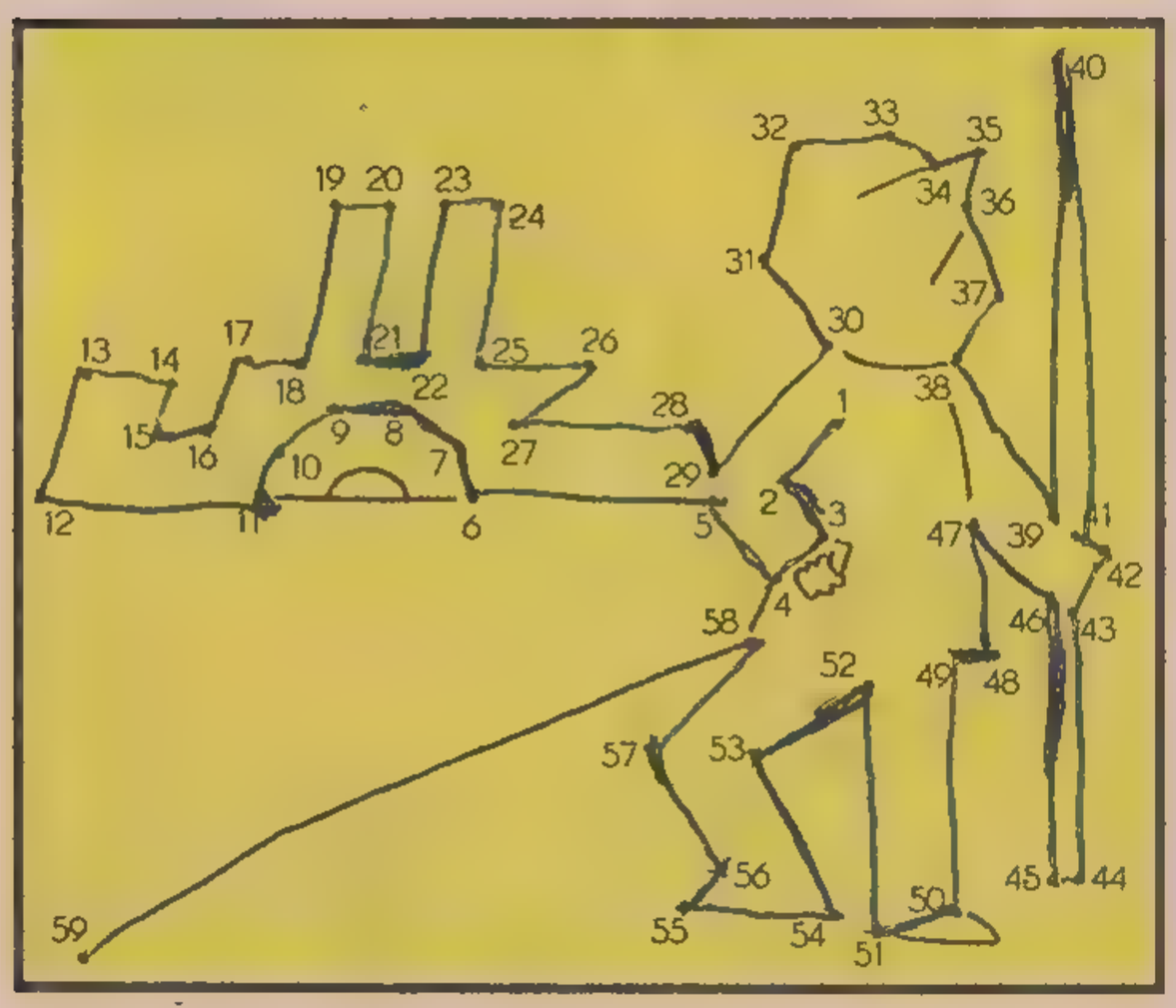

Noktaları birleştir, bakalım ortaya ne çıkacak?

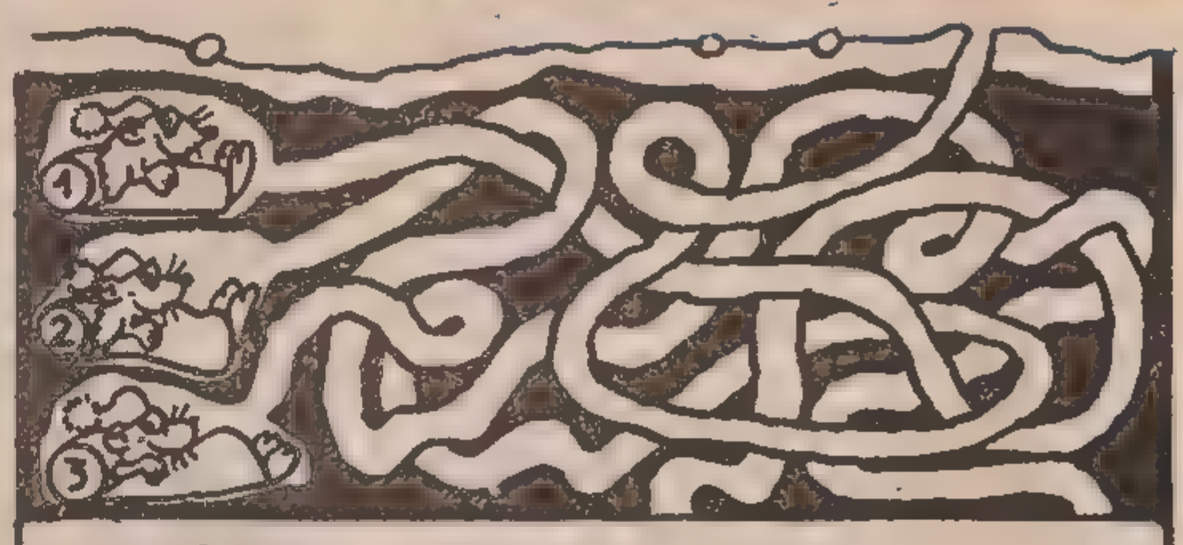

LABİRENT: Farelerden hangisinin toprak yüzeyine ulaşacağını bulabilir misiniz?

24. SAYININ YANITLARI

7 BENZER: 1- Garsonun ceketinin üzerindeki çizgi ile doktorun sağ elindeki makas. 2- Garsonun kulağı ile soldaki aletin üzerindeki şekil. 3- Masanın üzerindeki şekil ile soldaki aletin üzerindeki şekil. 4- Tepsideki sürahinin kulbu ile hastanın ayağının altındaki şekil. 5- Sağ alt köşedeki şekil ile ameliyat masasının pedalı. 6- Tepsideki kadehin üzerindeki şekil ile doktorun ağzındaki bantın bağı. 7- Kadının ağzı ile şişenin kapağı.
KARELER: 4, 5, 8 ve 9 nolu karelerden alınmıştır.
ÇIKARTMA: 2-A, 3-B alınmıştır.
EKSİKLER: İkinci Resim: Adamın şapkasının üzerindeki şekil, adamın ayakkabısındaki şekil, evin bacası, testerinin üzerindeki çizgi. **Üçüncü Resim:** Adamın tulumunun cebi, ağacın altındaki şekil, kuşun kanadındaki şekil, evin sol tarafındaki çizgi. **Dördüncü Resim:** Adamin elinin üzerindeki damla, soldaki motorun tekerinin üzerindeki şekil, testerenin üzerindeki şekil, evin sağındaki şekil.
EŞLER: A-4, B-3, D-2, C-1 eştirler.
HANGİSİ: Ortadaki yuvarlak tamamlıyor.
AYNA: 5 numaralıya aittir.
BALIKLAR: 15 ile 3
TELEVİZYON: Sağdaki adamın tişörtü, soldaki adamın kravatı, soldaki çit.
8 FARK: 1- Soldaki ağacın altındaki çizgi. 2- Ortadaki ağacın alt kenarı. 3- Üçüncü ağacın üzerindeki çizgi. 4- Yayın genişliği. 5- Kadının şapkasının ucu. 6- Öndeki ağacın ortasındaki dal. 7- Kadının eli. 8- Kadının kolu.

ARMAĞAN KAZANANLAR

CİLTLİ KİTAP KAZANAN 5 OKURUMUZ
1- Tuncay Göçer/Bursa. 2- Nazif Can/TEKİRDAĞ. 3- Mahmut Ergin Aytürk/AYDIN. 4- Fatih Dağlı/İZMİR. 5- Erdener Can/MUĞLA.

RED KİT ALBÜM KAZANAN 5 OKURUMUZ
1- Özgür Ayteke/ANTALYA. 2- Ceyhun Kalaycı/MANİSA. 3- Oğuzhan Cıvgaz. 4- Erdal Karaçay/İSTANBUL. 5- Belkıs Güven/İZMİR.

DİDİN

ESKİ ÇAĞLARIN BUZDOLABI

Buzdolabının yararları herkes tarafından biliniyor. Pekala buzdolabı icat edilmeden önce, insanlar sıcak havalarda ne yapıyorlarmış, hiç düşündünüz mü? Öyle ya, sıcak ülkelerde insanlar yemeklerini nasıl koruyorlarmış?

İşte fotoğrafta gördüğünüz, eski çağlarda İranlılar'ın kullandığı bir buzdolabı. Eskiden İranlılar, huni şeklinde "Yakh Chal" adını verdikleri yapıları aynen buzdolabı gibi kullanırlarmış. Bu yapıların duvarlarını çok kalın duvarlarla örerlermiş ve içinde buz çukurları yer alırmış. Çölde buzun ne işi var diye soracaksınız. Kışın dondurucu soğuklarda İranlılar su birikintilerini dondururlar, sonra da yakh chalda depolarlarmış. Buzlar, bu yapıların içinde yaz sonuna kadar kalırlarmış. Duvarları çok kalın olduğundan çölün korkunç sıcağında erimezlermiş.

APRİL'İN ÖRNEK DAVRANIŞI

Marylandlı April Walters, okumayı çok seviyor. St. Vincent Merkezi Öksüz Çocuklar Kurumu'nu ziyaret ettiğinde, buradaki çocukların çok az sayıda kitapları olduğunu gördü. Bu durum April'ı çok üzdü. Kendisi de 12 yaşında onlar gibi bir çocuktu. Ama kendisinin çok sayıda kitabı varken, oradaki yaşıtlarının bu şanstan yoksun olmalarına rahatsız oldu ve hemen bir kampanya başlattı.

Arkadaşlarından, komşularından, kütüphanelerden yardım istedi. Kısa zamanda pek çok kitap geldi. April, bu uğraşlarının karşılığında, 5000 dolarlık bir ödül kazandı. Ama bu işe başlarken amacı ödül kazanmak değil, kurumdaki öksüz çocuklara yardım edebilmekti. Bu nedenle bu parayla, toplanan kitapları koymak için kurum kitaplığına raflar yapılmasını istedi.

TEPEDEN

ATEŞ YİYENLER

Kırmızı ışık yanmış, arabada bekliyorsunuz, bir de baktınız ağızlarından ateş saçan birkaç kişi caddenin ortasında beliriveriyor. Önce şöyle bir irkilirsiniz değil mi? Meksika'nın başkenti Meksiko'da yaşayanlarsa hiç şaşırmıyorlar. Neden insanlar caddelerin ortasına çıkıp gösteriler yapıyor diye bir soru aklınıza gelebilir. O halde hemen size açıklayalım. Bu insanların cadde ortasında gösteri yapmalarının nedeni, izleyicilerden para toplamak. Fotoğrafa baktıktan sonra aklınıza bu insanların ağızlarından nasıl oluyor da ateş çıkıyor diye bir soru gelebilir. Hemen yanıtlayalım. Aslında ateş ağızlarından çıkmıyor! Ağızlarının içine yanıcı bir madde koyuyorlar, ellerinde tuttukları ateşi ağızlarına yaklaştırıyorlar ve üflüyorlar. Sonuçta yanıcı madde sayesinde ateş püskürüyor ve ateş sanki ağızdan çıkıyormuş gibi görünüyor.

ELEKTRON MİKROSKOBU

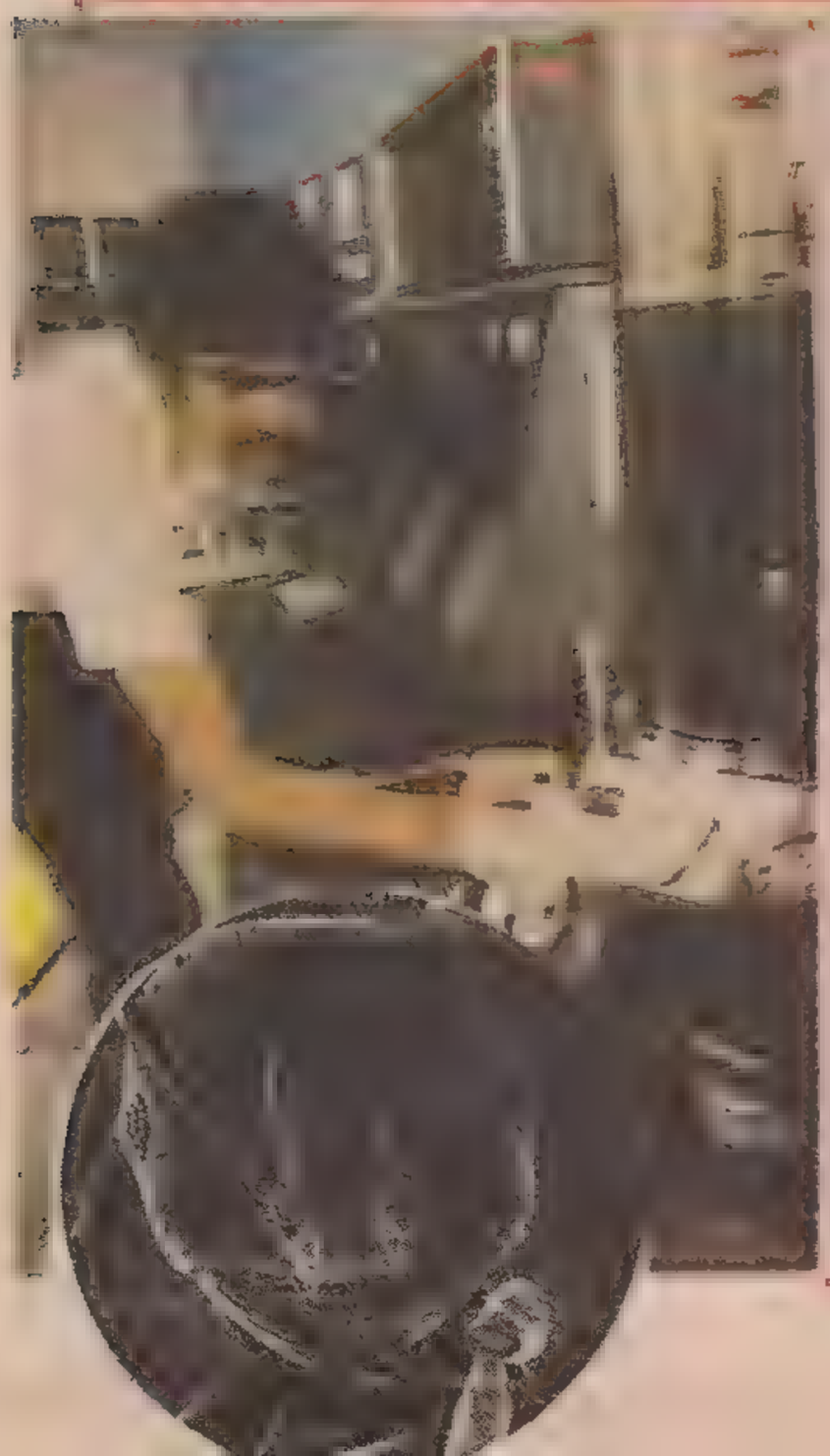

Altta küçük resimdeki yaratık size korkunç geliyor mu? Sharath Sury, kendisini hiç korkutmadığını söylüyor. Sharath 13 yaşında bir Texaslı. Bu fotoğrafı ise elektron mikroskobu ile çekti. Bu mikroskopta, elektron ışınları yansıtılarak kullanılıyor. Yansıyan ışınlar, fotoğrafı çekilen cisme üç boyut kazandırıyor. Fotoğraf siyah-beyaz çıkıyor. Çekilen fotoğraf, monütörde; büyütülmüş şekliyle izlenebiliyor. Sharath, Kanada' da bu aleti kullanabilen en genç kişiydi. Sharath, fotoğraftaki canlının bir karınca olduğunu söylüyor. Ama tabiiki karıncanın 1200 kere büyütülmüş fotoğrafı... Belki bu yüzden, ilk anda onun yalnızca küçük bir karınca olduğunu anlayamadınız!

BAL GİBİ TATLI AMA...

Durian adlı meyvayı yemek için önce burnunuzu kapatmanız sonra ağzınıza atmanız gerekiyor. Çünkü Güneydoğu Asya'da yetişen bu meyvaların kokuları bir felâket... Ama insanlar tatları için durianların kötü kokusuna katlanıyorlar. Kapalı yerlerde özellikle otellerin içinde durian yemek yasak. Yemek isteyenler ise dışarı çıkıp yiyorlar. Güneydoğu Asya ülkelerinde oldukça bol bulunan bu meyvaları toplamak için özel geziler düzenleniyor.

UZAY FATİHİ HANS

Son Ada

YASA DEĞİŞTİ!.. GÖTÜRÜN ONU...

HAYIR! DURUUUN! HAYIIIR...

BAKALIM KENTLİ OLMAYA ALIŞABİLECEK MİYİM?

EV İŞLERİ İÇİN ZAMAN HARCAMA YA GEREK YOK. MUTFAKTAKİ OTOMATİK OCAK İSTEDİĞİM YEMEĞİ HAZIRLIYOR

RÜYA MAKİNESİNDE YÜZLER. ÇE RENKLİ RÜYA GÖREBİLİRİM..

BU KARTLA DA İSTEDİĞİM ZAMAN BANKADAN PARA ÇEKE. BİLİRİM. NE İYİ DEĞİL Mİ?

ELLER YUKARI! ARKANA DÖNMEDEN BANA İSTEDİĞİMİ VER BAKALIM

KENTLİLER İÇİN BİRÇOK KOLAYLIK VAR, AMA HEPSİ DE MUTSUZ!

HEY! BUNU YAPMAYA HAKKIN YOK!

KENTE YENİ GELDİN GALİBA... BİZLER, RESMİ HIRSIZ MEMURLARIZ. ARADA BİR BÖYLE HEYECAN YARATIRIZ.

BİLMİYORDUM, AFFEDERSİN!

BANA 1000 KREDİ VER.

TAMAM AMA, SEN DE BANA SİLAHINI VER.

BU AKŞAM

ROBY SEM

SUNAR

TOPLU HALK OYUNU

SAĞOL DOSTUM... KENTE YENİ GELDİYSEN CANIN SIKILIYORDUR. BU AKŞAMKİ TOPLU HALK OYUNUNU KAÇIRMA... BAK IŞIKLI İLAN SURADA...

ORKİDE! NASIL OLUR?

SEVGİLİ İZLEYİCİLER BU AKŞAMKİ GÖSTERİMİZİN BAŞOYUNCULARINI SUNMAKTAN ONUR DUYARIM.

SOLUMDA ORKİDE...

GENÇ YAĞMACILARIN GÜZEL BİR ÖRNEĞİ, SAĞIMDA İSE DUT, İÇİ GEÇMİŞ YAŞLI BİR HAY DUT BOZUNTUSU.

NE OYUNU BU?

NERDEN ÇIKTINIZ SİZ?

YAKMAYA BAŞLIYORUZ TAMAM MI?

EVET EVET

EVET

OUI!

OUI!

BENİMLE BİRLİKTE HEPİNİZ DÜŞÜNCELERİNİZİ YOĞUNLAŞTIRIN!

TOPLULUĞUN ORTAK DÜŞÜN-CESİNİN GÜCÜ... NE KORKUNÇ BİR OYUN!

KUTLARIM! HEPİNİZ HARİKAYDINIZ. ŞİMDİ DAHA HEYECANLI BİR OYUNA GEÇELİM.

SEVİMLİ ORKİDE'NİN DE YARDIMIYLA HEPİMİZ TEK DÜŞÜNCEYLE...

YETER ARTIK!

KİMSE KIPIRDAMA-SIN!

TAMAM!

BENİMLE GELİ-YORLAR, EĞER BİZİ İZLEMEYE KALKIŞIRSANIZ..

OLDU DOS-TUM, SİZİ İZLEME-YECEĞİZ...

Yazan: GEORGE McHARGUE
Çeviren: ŞULE SAKIZLIOĞLU

MÜZEDEKİ ESRAR

ÖZET:

Doğa Tarihi Müzesi'ndeki garip olayların esrarı yavaş yavaş çözülmeye başlamıştır. Ben, takip ettiği kızın bir şeyler sakladığını anlar ve peşini bırakmaz.

Kız, Ben'i şaşkınlıkla dinliyordu.

DUYDUN mu? Eğer şimdi dışarı çıkıp bulmama yardım etmezsen, ö-le-cek. Şimdi dışarı çıksan iyi olur."

Ben, umutla bekledi. Kapının öbür yanından bir iç çekiş duyuldu.

"Bana gerçeği söylediğinden nasıl emin olabilirim? Büyük bir olasılıkla beni korkutmaya çalışıyorsun. Frito'nun benden başka hiçbir arkadaşı yok. Ve ona söz verdim. Kimsenin yakalamasına izin vermeyeceğim."

Bu anda, **Ben**'in bütün sabrı taştı. Birden ayağa kalktı ve bütün gücüyle kapıya dayandı. Kendisini bir anda kızla karşı karşıya buldu. Bağırmaya başladı.

"Seni aptal! Seni salak! Birinin sana yardım etmek istediğini bile anlayamayacak kadar aptalsın. O yaratığa yiyecek bile verdim. Dün akşam biraz incir ezmesi bıraktım. Ve şimdi de çok güzel bir filmi kaçırıyorum, sadece senin için. Sen hayatımda gördüğüm en inatçı, en kötü, en aptal kızsın!"

Daha da konuşacaktı. Ama kızın yüzü birden değişti. Heyecanlı heyecanlı konuşmaya başladı. Artık sadece küçük bir kızdı konuşan.

"Onu besledin mi? Doğru mu söylüyorsun? Onun için çok korkuyordum. Ansiosa. Üç gündür ona bir şey yapamıyordum. İncir ezmesini çok sever. Ama sen nasıl anladın?"

Ben birden kendini çok zeki biri olarak gördü.

"Çok basit. Bir gün müze kapandıktan sonra dolaşırken beni izledi. Ben yanımda devamlı taşırım bu incir ezmelerini. Sanırım kokusunu aldı. Haydi artık buradan çıkalım. Burası benim sinirlerimi bozuyor."

Tuvaletten çıkıp Montana İnsanları bölümüne geldiler.

"Zavallı Frito. Onu buraya bırakmıştım. Müze için bu kadar sorun yaratacağını düşünmemiştim."

"Evi gibi mi olsun istedin? Bu arada, lütfen bana Frito'nun ne olduğunu söyler misin? Annemin memeliler hakkında koca bir kitabı var. Onun altını üstüne getirdiğim halde bu hayvanın ne olduğunu çıkaramadım."

Frito'yu görmek için birlikte dördüncü kata çıkarlar.

Ben, kızı ilk kez gülümserken gördü.

"Frito bir kotimundidir."

"Bir koti- ne?"

"Kotimundi. Selva, yani ormanda yaşarlar. Güney Amerika' da."

"Ha, evet, şimdi anımsadım. Biraz tilkiye benzer, ama daha küçüktür. Değil mi? Dinle, fazla zamanımız yok. Aşağı yukarı bir buçuk saat sonra ilaçlamaya gelecekler. Eğer çağırırsan, gelir mi acaba?"

Kızın gözleri buğulandı.

"Bilmiyorum. Buraya geldiğinden beri çok değişti. Arasıra benim onu görmemi bile istemiyor. Ama şimdi, bizden başka kimse yok. Belki gelebilir."

Kitabını gösterdi.

"Burada biraz yiyecek var. O da bize yardım edebilir. Haydi gidelim. Sanırım zamanının çoğunu dördüncü katta geçiriyor."

"Buradan gidelim. Eğer güneydeki merdivenleri kullanırsak, bekçiyle karşılaşmayız."

Birlikte dördüncü kata çıktılar. Eski Çağ Memelileri'nin bulunduğu bölüme geldiler. Önce **Ben** konuştu.

"Buradan başlayalım. Beni izlediği yer burasıydı. Ben de incir ezmelerini buraya bıraktım."

"Si. Tamam. Ama eğer burada değilse, küçük odayı deneyelim. Şu köpekbalığının bulunduğu odayı. Sanırım yuvasını oraya yapmış."

Tam kapıdan içeri adımlarını attıkları sırada ışıklar söndü. Odayı birden kemiklerin, dişlerin ışıltısı kapladı.

"O, herhalde tasarruf yapıyorlar. Ben de fenerimi getirmedim."

Ama arkadaşı o kadar endişeli değildi.

"Frito için farketmez. Karanlıkta da görebiliyor, duyabilir, koku alabilir. Şimdi ses çıkarma. Şu camekanların üzerinde saklanıyor. En köşede duran büyüğünün üzerinde. Haydi Frito, buraya gel. Ven aca nene. Mi querido"

"Sen ne söylüyorsun?"

"Şşş. Kendisiyle İspanyolca konuşmamdan çok hoşlanır. Ve aca."

Bu sırada kutuyu açmış, içinden bir katı yumurta çıkarmıştı. Sabırla beklemeye başladı. Bu sırada **Ben,** çömeldiği yerden ayağa kalktı.

"Hey, bıraktığım incir ezmesini yemiş olmalı. Hiçbir şey kalmamış."

"Şşş. Susar mısın lütfen."

Beş dakika kadar beklediler.

Ben, kulaklarına güvenemiyordu. Acaba gerçekten birtakım sesler var mıydı yoksa onları sadece kendi mi duyuyordu. Birden, odanın en karanlık köşesinden bir ses duyuldu. Bizimkiler hemen doğruldular. Karşıdan iki göz parlıyordu. Gözler kımıldadı. Arkasından bir tıkırtı duyuldu. Ben, üç metre kadar yukarıda, pencerenin önünden geçen bir yaratık gördü. Sanki, sade kuyruk ve bir burundan meydana gelmiş bir yaratıktı bu. Evet. Sonunda müzenin vandalı görünmüştü işte.

Sayfamızda yayımlanmak üzere şiirlerinizi, öykülerinizi, fıkra ve resimlerinizi bekliyoruz. Yapıtlarınızın altına adınızı, adresinizi bulunduğunuz kenti ve okulunuzu yazmayı da unutmayınız.

OKURDAN

ÖZLEDİM

Dolaştım, dağları dolaştım,
Enginlere sığmaksızın dolaştım,
Rastgele gittim, rastgele gezdim,
Yurdumun yağmurunu özleyesiye kadar gezdim,
Ama artık yeter ben yurdumu ölesiye özledim.

Derya ÖZEN/KONYA

HAYÂLİMDEKİ ÜLKE

Hayâl ediyorum, ama sanki gerçek,
Bir peri kızı; "Benimle gel!" diyecek,
Ben onun elinden tutup gideceğim,
Gökkuşağından bir yolda ilerleyeceğim,
Sonra, bir kapı açılacak,
Nöbetçiler bizi içeri alacak,
Duvarları pespembe bir odaya dalacağız,
Herkes bizi sevgiyle karşılayacak,
Herkes neşe içinde,
Üzüntü, keder yok bu ülkede.
Hiç kimse ağlamıyor, herkes gülüyor,
Birbirinden ayrı kalan yok bu ülkede.
Sokaklarda beyaz badanalı evler,
Bütün çocukların elinde oyuncaklar, şekerler.
Ben de onlara katılıyorum,
Oyuncaklarıyla oynuyorum.
Vakit ne çabuk geçiyor,
Peri kızı: "Zaman geldi!" diyor.
Ben de onun elinden tutup,
Dünyama dönüyorum.

Deniz YALIM/Çorlu/TEKİRDAĞ

DÜNYA NE KADAR GÜZELDİR

İnsanlar aç kalmayınca,
Bebekler ağlamayınca,
Çiçekler solmayınca,
Dünya ne kadar güzeldir.

Kuşlar hep hür olunca,
Sapanla vurulmayınca,
Kafese konmayınca,
Dünya ne kadar güzeldir.

İnsanlar ölmeyince,
Soğuktan donmayınca,
Neşeyle cıvıldaşınca,
Dünya ne kadar güzeldir.

Rüzgârlar uğuldayınca,
Bembeyaz karlar yağınca,
Çocuklar hep gülünce,
Dünya ne kadar güzeldir.

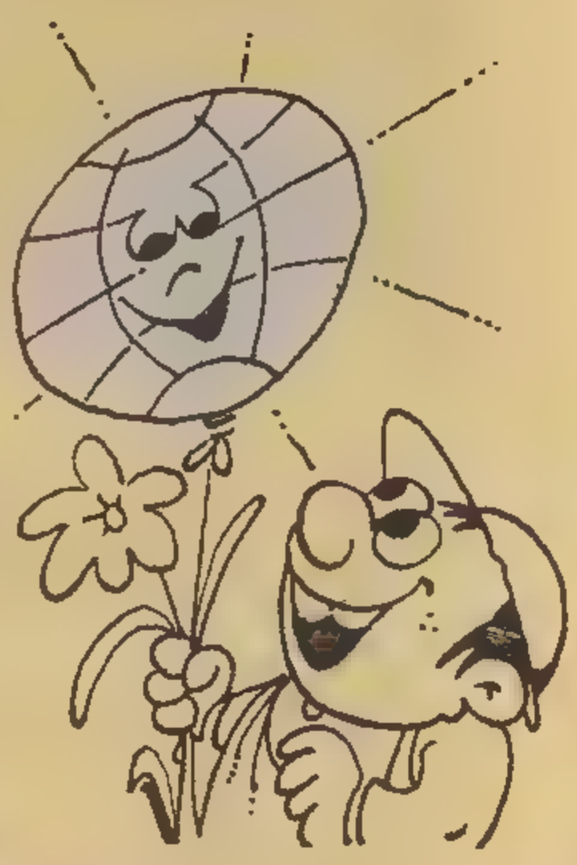

Serhat ÖZYİĞİT/Pendik/İSTANBUL

Deniz DÜNDAR/İSTANBUL

Volkan BOZKAYA/Devrek-ZONGULDAK

OKURA

MİLLİYET ÇOCUK

Pazartesi gününü iple çekiyoruz,
Seni zevk ile okuyoruz,
Bilgilerimize bilgi katıyoruz,
Milliyet Çocuk seni çok seviyoruz.

Red Kit'i okudukça heyecanlanıyoruz,
Dergindeki fıkralara gülüyoruz,
Masalları, hikâyeleri, öyküleri okuyoruz,
Milliyet Çocuk seni çok seviyoruz.

Ormanlar Kralı Robin'i okuyoruz,
Mavi Oyuncak Köpeği Beğeniyoruz,
Kayıp Kıta'da okudukça heyecanlanıyoruz,
Milliyet Çocuk seni çok seviyoruz.

Bengü ANNAK/ADANA

EVİMİZ

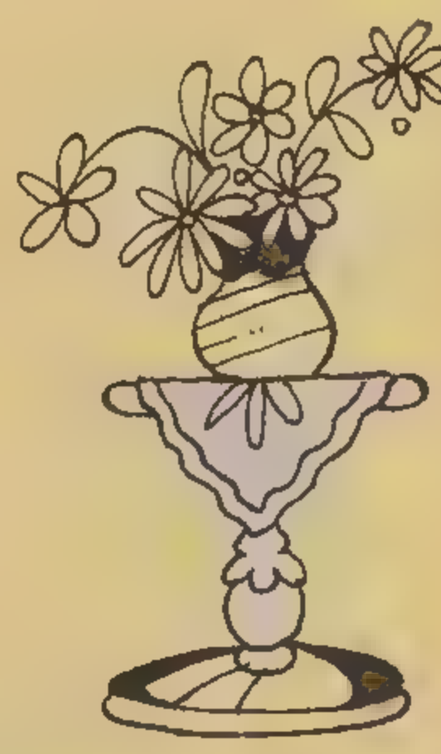

Babam bir ev aldı,
Yeşil badanalı,
İçine girince,
Saray gibi bir evdi.

Bir köpek kulubesiyle,
Ağaçlar vardı,
Evimizle birlikte,
Aldığımız bu bahçede.

Bir de köpeğim vardı,
Adı da Karabaştı,
Kovalamayı severdi,
Şeker adındaki kedimi.

Levent TÜRKOĞLU/ANKARA

ALTIN BAŞAK

Ormanın içinde küçük bir kulübe varmış. Bu kulübede bir kız, annesi ve babası yaşarmış.

Bu aile mutluymuş fakat bir üzüntüleri varmış. Fakirlik. Geçimlerinin bir kısmını başak toplayarak sağlarlarmış. Her zaman olduğu gibi bir yaz daha gelmiş. Ve her gün bu aile başak toplamaya gitmeye başlamış. Bir gün kız, başak toplarken eline bir şeyin değdiğini hissetmiş. Ve hemen otun arasını kaldırmış. Bir de ne görsün, bir altın. Bundan annesine hiç bahsetmemiş. Ertesi yıl yine başak toplarken aynı yerde bir altın bulmuş. Yine kimseye bir şey dememiş. Aradan yıllar geçmiş, kızın altın koyduğu sandık dolmuş, neredeyse taşacakmış. Sonra altınları koyacak bir yer bulamayınca anne ve babasına söylemiş. Anne ve babası, bu işe çok ama çok sevinmişler. Artık onlar da zengin ve mutlu olduklarından daha mutluymuşlar.

Esin KILIÇARSLAN/TRABZON

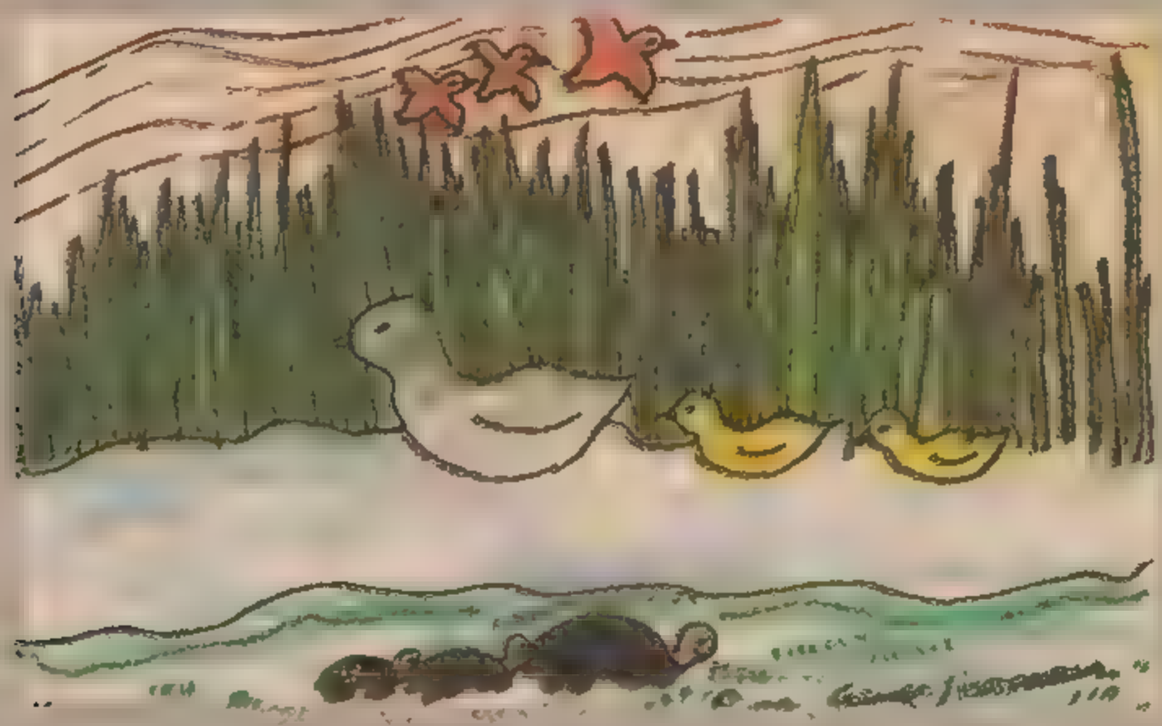

Feyza GÜNGÖR/İSTANBUL

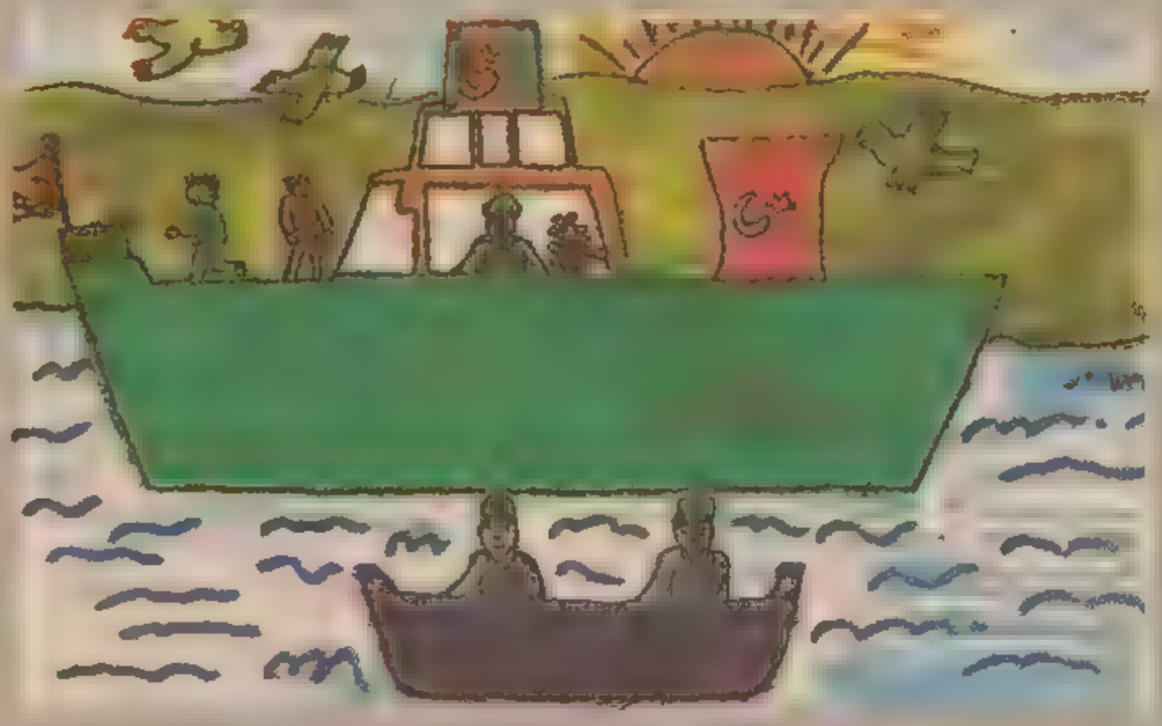

İlker BALİÇ/ADAPAZARI

EYLEM YARAL: 11 yaşındayım. Özel zevklerim bisiklete binmek, müzik dinlemek, paten kaymak, okumaktır. Yaşıtım kız arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adresim: Gen.Neemi Öktem Sok. No. 17/16 Erenköy-İSTANBUL

ÇETİN TÜRK: 10 yaşındayım. Pul koleksiyonu yapmak, bisiklete binmek, özel zevklerim arasındadır. Yaşıtlarımla yazışmak için adresim: Çakırlı Köyü Orhangazi/BURSA.

TUNCER GÖRÜCÜ: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında basketbol oynamak, müzik dinlemek, kitap okumak ve mektup yazmak yer alır. Benimle yazışmak isteyen kız ve erkek arkadaşlar için adresim: S.S.H. Arkası 5 Sok. Dide Apt. No: 11/4 GAZİANTEP.

JÜLİDE GÜLER: 11 yaşındayım. Kitap okumak, müzik dinlemek, resim yapmak ve seyahat etmekten hoşlanırım. Benimle yazışmak isteyen kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Piri Mehmet Paşa İlkokulu 5/C Silivri/İSTANBUL.

GÜLBEN ÖZER: 9 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek ve sporla uğraşmayı severim. Benimle yazışmak isteyen kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Çenedağ Mah. İst-Ank. Asfaltı Üstü No: 352/3 Derince/KOCAELİ.

MUSTAFA AYKUL: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Müzik dinlemek ve çiçekle uğraşmaktan hoşlanırım. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için adresim. Sedir Mah. 726 Sok. No: 43 (07040) ANTALYA.

VİLDAN KURT: 12 yaşındayım. Ortaokul birinci sınıf öğrencisiyim. Spor yapmak, kitap okumak, müzik dinlemek, koleksiyon yapmak özel zevklerim arasında sayabilirim. Yaşıtım olan kız arkadaşlarla yazışmak için adresim: Ulubatlı Hasan Mah. Çimento Bl. C/2 Sincan/ANKARA.

ZAFER TEZEL: 15 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, pul biriktirmek ve futbol oynamak başta gelir. Kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak isterim. Adresim: Soğanlık Cad. No: 20/3 İnci Apt. Kartal/İSTANBUL.

ŞENAY YILMAZ: 11 yaşındayım. İlkokul 5. sınıfa gitmekteyim. Boş zamanlarımda müzik dinlemek, resim yapmak, kitap okumak başta gelir. Benimle mektup arkadaşı olmak isteyenler için adresim: Tekke Köyü Bergama/İZMİR.

KEREM AKDOĞAN: 10 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında spor yapmak, kitap okumak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Merkez Mah. 25 Sok. No: 27/2 Bağcılar/İSTANBUL.

ESRA SARIOĞLU: 10 yaşındayım. İlkokul 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim TV seyretmek, bisiklete binmek, ritmik jimlastiğe gitmek ve yüzmektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Ayşe Kadın Polis Loj. Kat. 3 No: 5 Ayşekadın/EDİRNE.

ZEREN TÜREK: 14 yaşındayım. Ortaokul üçüncü sınıfta okumaktayım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, bisiklete binmek ve kitap okumak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Önder Cad. Yüksel Apt. 18/3 (06580) Beşevler/ANKARA.

SAVAŞ ALANYURT: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim futbol ve basketbol oynamak, müzik dinlemektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Orhangazi Cad. Gültutan Sok. No: 21 K.Maltepe/İSTANBUL.

BANU AKMAN: 12 yaşındayım. Ortaokul birinci sınıfa gitmekteyim. Pop Müzik dinlemek, yüzmek, kitap okumak hobilerim arasında gelir. Yazışmak için adresim: Oran Sitesi 2 Cad No: 8/34 ANKARA.

ERDAL BAYKARA: 14 yaşındayım. Ortaokul üçüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek, satranç oynamak, poster toplamak ve futbol oynamaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Gürgentepe Ortaokulu 3/A No: 104 Gürgentepe/ORDU.

SEMRA AKYÜZÜK: 13 yaşındayım. Ortaokul ikinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim pul koleksiyonu yapmak, kartpostal biriktirmek, müzik dinlemektir. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Gülbahçe Mah. Demiryolualtı No: 3 Alpullu/BABAESKİ.

SUAT US: 14 yaşındayım. Lise birinci sınıfa gitmekteyim. Hobilerim maça gitmek, (Beşiktaşlıyım), TV seyretmek, sinemaya gitmektir. Beşiktaş taraftarlarıyla yazışmak için adresim: 8. Sok. No: 22/5 Bahçelievler/ANKARA.

FUNDA TÜRK: 12 yaşındayım. Ortaokul birinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, spor yapmak, kartpostal koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Güllü Sok. Güllü Apt. No: 5/6 Çekirge/BURSA.

BAKİ DEMİRTAŞ: 13 yaşındayım. Ortaokul üçüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak, çeşitli koleksiyonlar yapmak, seyahat etmek, müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için adresim: Kaymakam Erkin Sok. Süslü Apt. No: 1/5 Yalova/İSTANBUL.

EMİNE BÜLÜR: 14 yaşındayım. Özel zevklerim Pop Müzik dinlemek, dans etmek ve şiir yazmaktır. Ayrıca küçük hikâyeler de yazarım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Başkent Cad. No: 13 Kartal/İSTANBUL.

HASAN DOĞAN: 12 yaşındayım. Ortaokul ikinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim TV seyretmek, satranç oynamak, futbol oynamaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: İnönü Köyü (66630) Çayıralan/YOZGAT.

ŞİMŞEK SANTRFOR

İlk Beş Dakika

AJAX'IN KAÇIRDIĞI ÜÇÜNCÜ GOL TARAFTARLARI ÇOK ÜZMÜŞTÜR...

...AJAX MAÇIN BİTİMİNE 2. DAKİKA KALA BİR ATAK GE-LİŞTİRİR. WYNANT BOŞ ALANDA İLERLER, FAKAT ARKA-DAN GELEN BERNARD BOUVIER MÜDAHALE EDEREK TOPU ERİC'E KAZANDIRIR...

HUP AJ HUP AJ

"O DA TOPU SOL KANATTAN HIZLA SÜ-RER...

ANGLOIS'YA PASINI VE-RİR... HOLLANDA DE-FANSI DAĞILMIŞTIR. CE-ZA ALANINA GİRERKEN TOPU TEKRAR ALIR.

VE MÜKEMMEL BİR ZAMANLAMAYLA TOPA RÖVEŞATASINI ÇAKAR VE GOOL! MAÇIN BİTMESİNE 5 SANİYE VARDIR DAHA...!

MAÇ AJAX'IN SAHASIN-DA 2-2 BİTER. BU P.S.G İÇİN BÜYÜK BİR AVERAJDIR

GENE DE GALİBİ 15 GÜN SONRAKİ RÖVANŞ MAÇI TAYİN EDECEKTİR.

TRİİİİİ

TAKIMI PARİS'E GÖTÜREN GECE UÇAĞI

YARIN BİR ŞEY YAPIYOR MUSUN? SENİNLE BİRAZ EĞLENİRDİK

EĞER ZAMANINDA UYANABİLİR-SEM DİONE CHAPUİS'YE TE-LEFON EDE-CEĞİM!

EMİNİM UYANABİLİR-SİN! BU FIRSATI KİMSE KAÇIRMAK İSTE-MEZ!

ERTESİ SABAH...

İÇ BÜYÜK... İNŞALLAH DAHA EVVEL ÇIKMA-MIŞTIR.

DIANE CHOPUIS İLE GÖRÜŞEBİLİR MİYİM?

BUYURUN, BENİM..

GÜNAYDIN! BEN ERİC CASTEL... HATIRLADINIZ MI?

TABII!.. DÜN AKŞAMKI MAÇIN TÜMÜNÜ SEYRETTİM! HOLLANDALILARA ÇOK ZOR ANLAR YAŞATTINIZ. GOLLERİNİZ DE HARİKAYDI!

TEŞEKKÜRLER! TEKLİFİNİZİ HATIRLATACAKTIM. HALA GEÇERLİ Mİ?

EĞER SAAT 3'TE TENİS SAHASINDA OLABİLİRSENİZ SİZE EV SAHİPLİĞİ YAPABİLİRİM!

ORADA OLACAĞIM! FAKAT FUTBOL KADAR İYİ OYNADIĞIMI SÖYLEYEMEM VE BARSELONA'DAN BERİ ELİME RAKET ALMADIM

2.300

HAY!.. BERNARD'I UNUTTUM!..

ARTIK BAŞKA ZAMAN GELİR!

HÂLÂ GARAJDA DURUYOR! ORADA KALMASI DA BANA PAHALIYA MAL OLACAK GİBİ!

3'E ÇEYREK KALA..

SELÂM ERİC! SİZİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM!

BEN DE DIANE, ARABANIZDAN HABER VAR MI?

14

ERKEK SOYUNMA ODASI AŞAĞIDA!

HEMEN GELİRİM!

POMPO POM POM POM

YOKSA İKİNİZE KARŞI MI OYNAYACAĞIM?!

HAYIR! BU VERONIQUE.. SIRASININ GELMESİNİ BEKLİYOR.

YNUMARADA OYNAYACAĞIZ

İLK VURUŞLARDA UMARIM BENİ BAĞIŞLARSIN. ÇÜNKÜ OYNAMAYALI ÇOK OLDU.

HIÇ ÖNEMLİ DEĞİL! SAĞDA MI OYNARSIN SOLDA MI?

DOĞRU

BAŞLAYALIM MI?

TAMAM! BEN SAĞI ALIYORUM. SEN SOLAKTIN DEĞİL MİZ?

HAZIR MISIN?

EVET!

TAK

ÖZÜR DİLERİM! UZAKLIĞINI AYARLIYAMADIM!

DİANE'NİN ATTIĞI TOPLARLA BİR SÜRE ISINIRLAR...

DİANE'NİN OYNADIĞI P.S.G.Lİ FUTBOLCU DEĞİL Mİ?

EVET... FUTBOLCULARIN TENİSLE İLGİLENEBİLECEKLERİNİ HİÇ DÜŞÜNMEZDİM.

AYNI ZAMANDA İYİ BİR ATLET OLMALARI GEREKİR.

DİKKAT! TOP ÇOK HIZLI GELİYOR!

BU DEFA ERİC TOPU KARŞILAR, FAKAT TOPU GEREĞİNDEN FAZLA YÜKSELTİR.

AL BAKALIM!

BNP

BEN DE!..

BNP

TOP YERDEN SEKTİĞİ ANDA ERİC ÇOK SERT BİR VURUŞLA KARŞILAR...

PARDON!

!

SENİNLE DAHA DİKKATLİ OYNAMAM GEREKİYOR GALİBA!

REFLEKSLERİ ÇOK İYİ, SİZ NE DERSİNİZ?

ERİC OYUNA ISINDIKTAN SONRA VURUŞLARI DAHA DA DÜZGÜNLEŞİR.

HARİKA! DİANE'İ BİRAZ ZORLUYOR GALİBA.

BÜTÜN TOPLARI TUTUYOR.. BACAKLARI ÇOK ESNEK..!

BİR SAAT ÇOK ÇABUK GEÇER...

SON VURUŞ! KORDU BOŞALTMAMIZ GEREKİYOR

YAZIK! TAM DA ISINMAYA BAŞLAMIŞTIM!

TEŞEKKÜRLER DİANE!

BİR DAHA NE ZAMAN OYNARIZ? YARIN AYNI SAATTE BOŞ MUSUN?

MALESEF HAYIR!

BİLİYORSUN HER GÜN ANTRENMANIMIZ OLUYOR VE ANCAK SAAT 5'TEN SONRA SERBEST KALIYORUM...

BURADA GECELERİ DE TENİS OYNANIYOR! EĞER KULÜBE ÜYE OLSAYDIN BİZ DE OYNAYABİLİRDİK.

BEN TEŞEKKÜR EDERİM! TCHERNOKOVA KADAR İYİ BİR RAKİP OLDUN BANA!

AJAX MAÇINDAN SONRA DİNLENMEMİZ İÇİN İZİN VERMESELERDİ BUGÜN GELEMİYECEKTİM!

GENE DE OYNAYAMAZDIK, ÇÜNKÜ GECELERİ BAŞKA BİR İŞLE MEŞGUL OLMAK ZORUNDAYIM.

Yazan: MEHMET SEYDA

Resim: Mehmet Sevinç

KARTAL ve YILAN

KUŞ cinsinin yırtıcılarından, büyüklerinden olan Kartal, yüce maviliklerde kanat açıp döner dolaşır, avlanır, sonra yüksek kayalıklarda tünermiş.

Komşusuna, sürüngenler cinsinden yılana gelince: "Ah, n'eylesem n'etsem de onun gibi uçsam... Şöyle, yükseklere kanat açsam!" der, içini çekermiş.

Kartal uçarken yakından gözetlemiş. Görmüş ki, kolay canım önce kendini boşluğa salıvereceksin, sonra kanat açarak havalarda süzülüp gideceksin. "Eh, artık iş anlaşıldı!" demiş.

Bir yaz sabahı, o da tıpatıp öyle yapmış. Kendini boşluğa salıvermiş. Gelgelelim, havalanacağı yerde soluğu uçurumun dibinde almış. Bel, baş paramparça. Yılan sizlere ömür.

Yavruları yukarda, taş oyuklarda, "Hani ne oldu? Babamız uçacaktı, ne oldu babamıza?" diye ağlaşır. Dişisi, erkeğini arayıp tarayıp bulamayınca derdinden dövünür. Babalarından haber soran yavrularına: "O herhalde çok uzaklara gitti. Size besili, güzel kurbağalar getirmeye gitti. Bekleyin, gelecek, görürsünüz. Kılına zarar gelmeden dönecek babanız!" der dururmuş.

Bekle babam bekle, ne gelen var ne giden.

Birkaç zaman daha geçmiş böyle. Dişi yılan, "Ne olursa olsun..." deyip Kartal yuvasına sokulmuş. İçini dökmüş "Huu, komşu! Tanrı senden razı olsun, komşuluk hatırı saydın, bizlere bugüne dek hiç ilişmedin. Bizimkinin başına ne geldi bilmiyoruz. Gitti ve dönmedi. Acaba nerededir, nasıldır? Yeni bir dişi, yeni bir yuva buldu bizleri unuttu mu?"

"Peki kardeş, şöyle bir gider bakarım..." demiş. Kartal.

Daha yeni konmuştu yuvasına. Maviliklere süzülmüş yeniden. Keskin gözleri uçurum dibindeki yılanı seçivermiş o saat. İnmiş yanına. Ölüsüne bakıp acıyarak:

"Hey yılan, hey!" demiş. Bilmez misin ki, sürünmek için yaratılmışsın, uçamazsın!".

BİLİM ve TEKNİK

Hazırlayan: **REŞİT AŞÇIOĞLU**

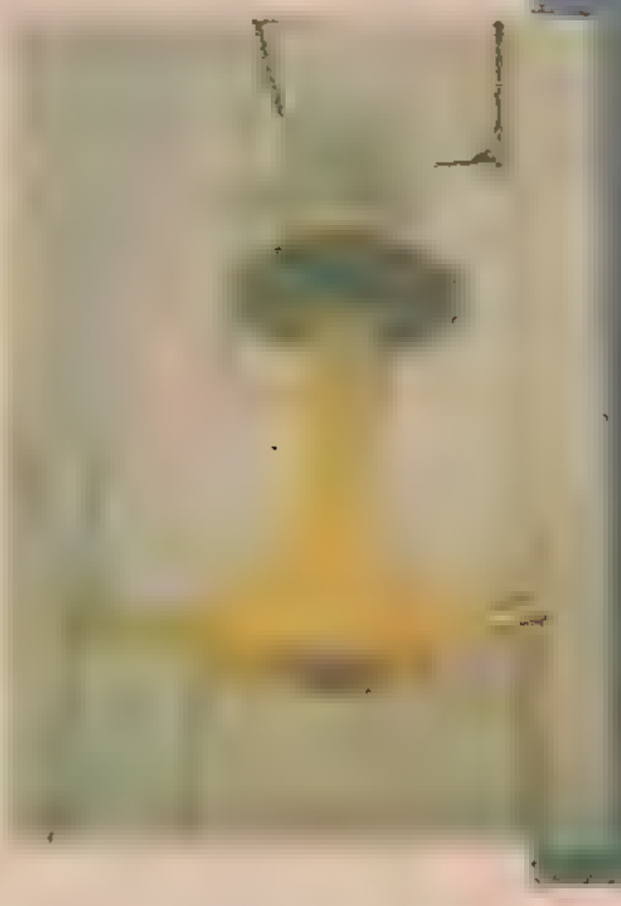

Japonlar, Fresnel merceği aracılığıyla hem denizi temiz tutup hem de deniz dibine güneş ışığı naklediyorlar.

IŞIK NAKLİYATI'NIN 2. NCİ AŞAMASI

Işığı yeraltı tesislerine ulaştırma tekniğini anlatmıştık. Şimdi de sıra denizaltına ışık naklinde!

GEÇTİĞİMİZ sayılarda, Japonlar'ın, güneş ışığından yararlanmanın yeni yollarını bulduklarını anlatmış ve bir binanın tepesinde yakaladıkları güneş ışığını yeraltı tesislerine nakledişlerine ait resimler de vermiştik.

Tokyo, dünyanın en kalabalık ve yüzölçümü en küçük başkenti olması nedeniyle yerleşim açısından pek çok sorunlarla karşılaşan bir şehir. Ne oturacak ne de büro kuracak yer imkânı veriyor. Bu yüzden Japonlar bodrum katlarının da altına inerek konutlar ve bürolar kuruyorlar. Buralarda elektrik ışığı altında yaşama hem pahalı hem gözler için sağlıksız olduğundan, onlar da "doğal ışık" naklini düşünmüşlerdir.

Fresnel merceği adı verilen merceklerden oluşan kollektörler güneş ışığını odaklayıp süzerek optik kablolar aracılığıyla yer dibine naklediyorlar.

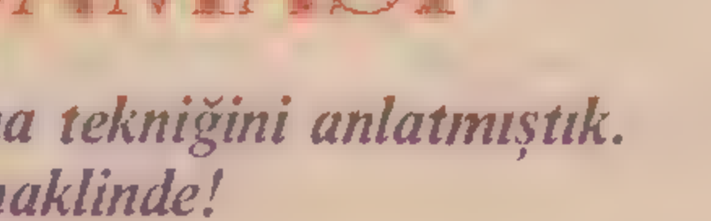

Resimde gördüğünüz gibi Fresnel mercekli güneş kolektörü bir şamandıra üstüne oturtulmuştu. Güneş ışığını alan kolektörler, optik kablolarla denizin dibine ışık veriyorlar.

Peki Güneş ışığının giremediği 20-30 metre derinlikteki bölgelere ışık vermenin anlamı ne?

Hepimizin bildiği gibi, bitkiler için güneş ışığı, enerji kaynağıdır. Yosunlara güneş ışığı ulaştırılması bu deniz bitkilerinin daha sağlıklı büyümesine yol açıyor.

Hayat birbirine bağımlı biyolojik halkalar zincirinden oluşuyor çocuklar. Güneş enerjisinin ulaştırılabildiği derinliklerde yosunlar iyi yetişince planktonlar da iyi yetişir ve daha çok balık bulunuyor. Deniz yüzeyinin petrol artığı, yağlar, kirler, plastik örtüler nedeniyle kapalı oluşu güneş ışığının girmesini engellerse çevre kirliliğinin bize ne kadar pahalıya malolduğu anlaşılır.

Japonlar denizi temiz tutup normal güneş ışığı hakkını denize vermeyi sağladıktan başka şimdi Fresnel mercekleriyle daha fazlasını da vermeye çalışıyorlar.

UZUN SÜREN YALNIZLIKLAR, KİŞİNİN GERÇEĞİ ALGILAMASINDA SAPMALAR YARATIYOR!...

21. yüzyılda Mars gezegenine yolculuğa ve dolayısıyla uzun süreli yalnızlıklara hazırlanan insanoğlunu, beyninin derinliklerinden ne gibi değişimlerin beklediğini bulabilmek amacıyla bilim adamları bir toplantı düzenlediler.

Uzun süreli kutup fetihlerine katılmış, denizaltılarda uzun geziler yapmış, günlerini yalnızlık içinde geçirmiş kişilerle psikologların ve Uzay Dairesi NASA uzmanlarının katıldıkları toplantıda Sovyet kozmonotlarının izlenimleri de ele alındı.

Yapayalnız, Ay'ın kraterlerini yaya olarak aşacak, sadece gidişi 2 yıl sürecek olan Mars gezegenine ulaşacak astronotların düşünme süreçlerinde ne gibi değişiklikler olacağını şimdiden araştırmak gerekiyor. Çünkü sözünü ettiğimiz yolculuklara astronotları fiziksel açıdan yetiştirmek artık yeterli değil. Bir de psikolojik durumlarını inceleyip önlemler almak gerekir.

Astronotlar, uzayın derinliklerine uzun süreli yolculuklar yapmakta...

GERÇEĞİN VE TEHLİKENİN ALGILANMASINDA DEĞİŞİM

Bilim adamları tehlikeli serüvenlere ya da uzun süreli çok yalnızlık çekilen uzay yolculuklarına katılanlarda gerçeğin algılanmasında değişimin yer aldığı bulgusuna vardılar.

Sovyetlerin daimi uzay laboratuvarları MİR'de 326 gün kalan Yuri Romanenko; "Uzun süreli uzay yolculuğunda en büyük zorluk, etkili çalışma düzeyini ve enerjinizi koruyamamaktır." diyor.

ABD Deniz Kuvvetleri psikologlarından Benjamin Weybrew, işitme, görme tedirginlikleri başladığını ve var olmayan seslerin kulağa, var olmayan görüntülerin göze girmeye başladığını söylüyor. Aynı uzman "Personel bozulmuş bir motor sesi duyduğunu. yeminle söylüyor ya da geminin karinasında yarılma gördüklerini ileri sürüyor." diyor.

Gerçek tehlike karşısında kalınca da bir umursamazlık çöküyor üstlerine.

Gerçekle düş zihinde yer değiştiriyor sanki ve filmler, rüyalar, uyanıkken düşlemler gerçekmiş gibi geliyor kişiye. Amerikalı psikolog Areed ve Arianne Barabszin bütün bir kışı kutupta geçirmiş kişiler üzerinde yaptıkları incelemeler, bunların hayâl gücünü müthiş çalıştırmaya başlamış bulunmalarıydı. Nitekim okudukları bir kitaba öyle dalıyorlar ve kendilerini öylesine kitabın içindeki kahramanlardan biri olarak kabul ediyorlar ki, ayılmaları için iyice sarsmak gerekiyor.

Psikolog Donna Oliver de, yalnızlıkta, insanın sırlarını verebileceği ve yanında bir "anılar deposu" olmuş arkadaş aradığını söylüyor. Sovyet kozmonotu Romanenko da 326 günlük gezisi sırasında hastalanıp uzaydan yeryüzüne aldırılan arkadaşı Laveikin'den ayrılınca duyduğu boşluğu benzer doğrultuda dile getiriyor.

Demek ki, Dünya'dan uzaklardaki uzay uçuşlarında ve Dünya'nın öbür ucundaki kutuplardaki serüvenlerde arkadaşın yalnızlık gidermede büyük rolü oluyor.

Yalnız geçen kutup yolculukları bazı psikolojik rahatsızlıklara yol açıyor.

UÇMAYA NE GEREK VAR?

Kanatları olmasına karşın uçamayan kuşların var olduğu aklınıza gelmiş miydi, çocuklar? Hepinizin bildiği devekuşlarıyla penguenler bunlardan yalnızca birkaçı. Zamanla uçma işlevini yitiren bu kuşlar, yeteneklerini başka yönlerde geliştirmişler.

HİÇ sualtında uçan kuşlar olduğunu duymuş muydunuz?... Ya da bisikletli bir insandan çok daha hızlı yol alan kuşların varlığından haberdar mıydınız?... Şaka yapmıyoruz sevgili çocuklar. Nitekim böyle kuşlar gerçekten de var. İsterseniz size hemen birkaç örnek verebiliriz.

Bu ayrıcalıklı kuşları diğerlerinden ayıran en önemli özellik, kanatlarının olmasına karşın uçamamaları. Evet uçamıyorlar belki ama onların da çok daha başka yetenekleri var doğrusu...

Örneğin, penguenler uçamayan kuşlardan. Buna karşın kanatlarını uçmak için değil de, yüzmek için kullanıyorlar. Ve suda öylesine hızlı yüzüyorlar ki, adeta yüzmeyip uçuyorlar.

Devekuşlarıysa, dünyada en hızlı koşan hayvanlardan biri. Saatte 56 kilometrelik bir hıza rahatlıkla ulaşabiliyorlar. Sizin anlayacağınız devekuşları motosikletli bir insanla yarışsa inanın rahatlıkla yarışı kazanabilir.

Kısacası, "bütün kuşlar uçar!" diye bir kural yok sevgili çocuklar.

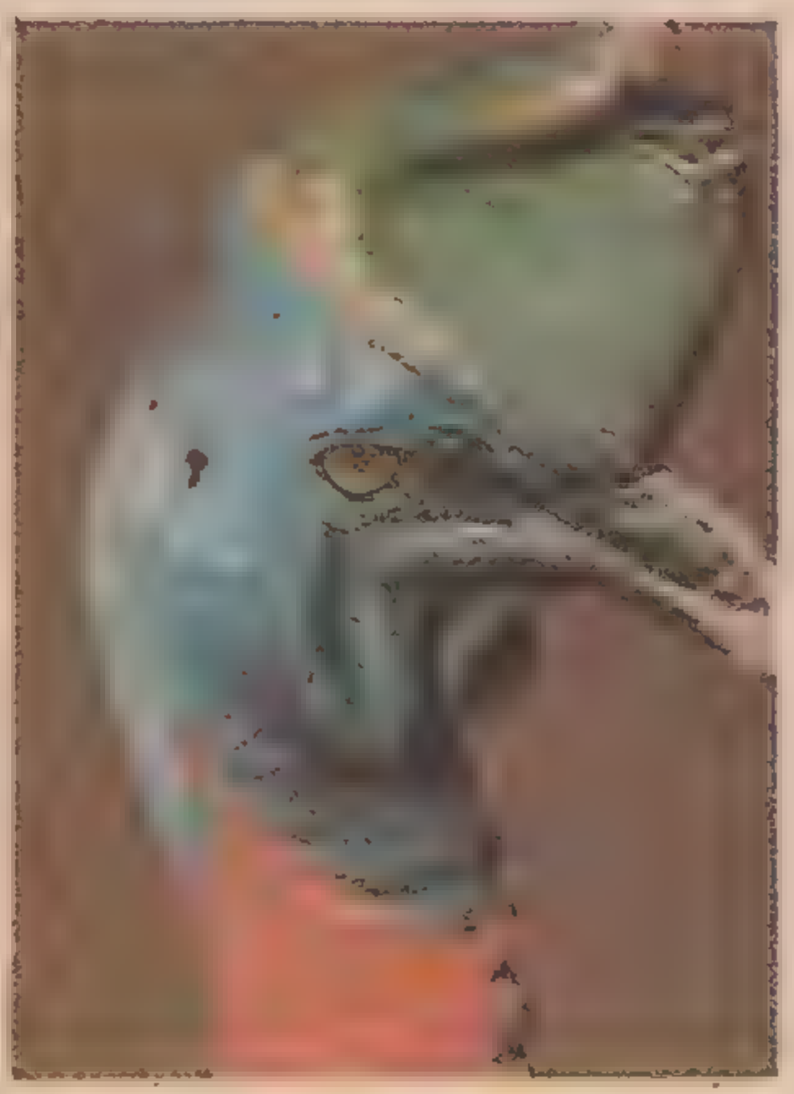

Cassowayler'in başları üstünde bulunan ibikleri, onları bir şapka gibi çalılıklardan korumaktadır.

Dünyada uçamayan pek çok kuş yaşıyor. Bunlardan çoğunun da oldukça garip adları var. "Cassoway", "Emu", "Thea", "Kiwi" ve "Devekuşu" gibi bu hayvanlara ratiti adı veriliyor. Ratiti türü kuşların uçmasını engelleyen unsursa, göğüs kemiklerinin olmaması.
Uçamayan kuşların arasında bir tek penguenlerin göğüs kemikleri var. Ama onların da kanatları vücutlarını yerden kaldıracak kadar güçlü olmadığından onlar da uçamamaktalar.

Kuşları inceleyen bilim adamları olan "Ornitologlar", uçamayan kuşların, aslında uçan kuşların soylarından geldiğine inanmaktalar. Çünkü uçamayan kuşların hemen hemen hepsi eskiden adalarda yaşarmış. Adalarda da bol miktarda yiyecek varmış ve kuşların uçup kaçmalarını gerektirecek düşmanları da bulunmazmış. Böyle olunca bu kuşlar da rahata alışıp uçma yeteneklerini kullanmaya kullanmaya kaybetmişler. Bu yıllar boyunca sürmüş. Sonunda da uçma kasları zayıflamış ve kullanılmayan kanatları iyice küçülmüş. Hatta bazılarının kanatları, tüylerinin arasına saklanacak kadar küçülmüş.

Peki bu kuşlar, yaşamlarını uçamamalarına karşın nasıl sürdürüp, nasıl düşmanlarının sadırılarına karşı kendilerini koruyorlar? Onlar da çocuklar, kendilerini korumak için başka türlü yetenekler geliştirmişler. Örneğin devekuşu cinsinden olan Cassoway'ler, güçlü bacakları ve pençeleri yardımıyla düşmanlarına karşı koyabilirler. Kiwiler ise Yeni Zelanda'da yaşayan çok utangaç kuşlar. Yaşamlarının çoğunu yer altında saklanmakla geçiren bu kuşlar, yalnızca yiyecek bulmak için geceleri ortaya çıkarlar.

Devekuşlarının avantajlarıysa boyları... 2.1 m ile 2.4 m uzunluğunda olan bu hayvanlar, boylarının yardımıyla çok uzaklardan düşmanlarını görebilirler. Böylece kaçmaları için zaman kazanmış olurlar. Üstelik çok hızlı koştukları için de kolay kolay yakalanmazlar. Yakalansalar da kurtulmak için güçlü bacaklarını kullanırlar. Nasıl, doğa her şeyi ne güzel ayarlamış değil mi?...

Kiwiler, uçamayan kuşların içinde en küçük olanlarıdır. (Altta) Sağda gördüğünüz penguen türleriyse, Antarktika'da yaşar. Zamanlarının çoğunu yüzerek geçirirler.

Üstte dişi rheayı yavrularıyla birlikte görüyorsunuz. Rhealar, Güney Amerika kıtasında yaşarlar. Bu kuşlara aynı zamanda Güney Amerika devekuşları adı da verilir. Yanda ise, bir devekuşu görmektesiniz. 136 kg. ağırlığında ve 2,4 metre boyunda olan bu kuşların yumurtalarının ağırlığıysa 1,4 kg'ı bulur. Afrika'da yaşayan bu hayvanların ayaklarında iki parmakları vardır. Ayaklarının biçimi hızlı koşmasını sağlar.

TEPEDEKİ UÇAK

Yazan ve Çizen:
FARUK KUTLU

KAHVEDE KEYİFLE ÇAY İÇENLER, KOŞARAK GELEN İSMAİL'İ GÖRDÜLER...

İSMAİL'İN DAĞLARDA OLMASI GEREKMİYOR MU? HİÇ BU VAKİTTE KÖYE GELMEZDİ.

İSMAİL DAYISI REMZİ'YE DAĞLARI İŞARET EDİP, UÇAĞI ANLATMAYA ÇALIŞIYORDU...

KOLLARINI İKİ YANA AÇIP UÇAĞIN ŞEKLİNİ ANLATIRKEN KAHVEDEKİLER ONU İZLİYORLARDI...

ALLAH, ALLAH! BU ÇOCUK NE ANLATMAYA ÇALIŞIYOR ACABA?

DAĞDA KARTAL GÖRMÜŞ OLABİLİR.

BELKİ DİĞER ÇOBANLAR KORKUTMUŞTUR. ÇOCUĞU.

İSMAİL BÜTÜN GAYRETİYLE...

...DAĞDAKİ UÇAĞI ANLATMAYA...

...ÇALIŞIYORDU...

DAYISININ KENDİNİ ANLAMADIĞINI FARKETMİŞ, ONU ORASINDAN BURASINDAN ÇEKİŞTİREREK DAĞA GÖTÜRMEYE İKNA ETMEK İSTİYORDU...

YAHU İSMAİL NE İSTİYORSUN?

O SIRADA KÖYÜN DIŞINDAKİ BİR EVDE SESSİZLİK HÜKÜM SÜRÜYORDU...

KOŞ BABANA HABER VER KIZIM, DEDEN FENALAŞTI...

AYŞEL EVDEN KOŞARAK ÇIKTI. BABASINI KAHVEDE BULACAĞINI BİLİYORDU...

KAHVENİN ÖNÜNDE BABASINI GÖRDÜ. İSMAİL KOLUNDAN TUTUYORDU...

BABA BABACIĞIM, DEDEM ÇOK HASTA. ANNEM SENİ ÇAĞIRIYOR

İSMAİL, DEDEN HASTAYMIŞ. GİTMEK ZORUNDAYIM

İSMAİL AZ İLERDE OYNAYAN ÇOCUKLARI GÖRDÜ...

SON ŞANSI ÇOCUKLARDI. BELKİ ONLAR İSMAİL'İ ANLAR, KÖYDEKİLERE ANLATABİLİRDİ...

BAKIN ÇOCUKLAR İSMAİL GELMİŞ...

KOLLARINI İKİ YANA AÇAN İSMAİL'İ ÇOCUKLAR NEŞEYLE İZLİYORDU.

ARADA BİR DURUP DAĞLARI GÖSTEREN İSMAİL'İ ÇOCUKLAR ANLAMAMIŞTI...

İSMAİL'İN YAPTIĞI HAREKETLER ÇOCUKLARIN HOŞUNA GİTMİŞ, YENİ BİR OYUN OYNAMANIN NEŞESİYLE KOLLARINI İKİ YANA AÇIP DÖNÜYORLARDI...

ÇOCUKLAR, KOLLARI İKİ YANDA KÖYE DOĞRU GİTMİŞLERDİ. İSMAİL ÇOK KIZMIŞTI...

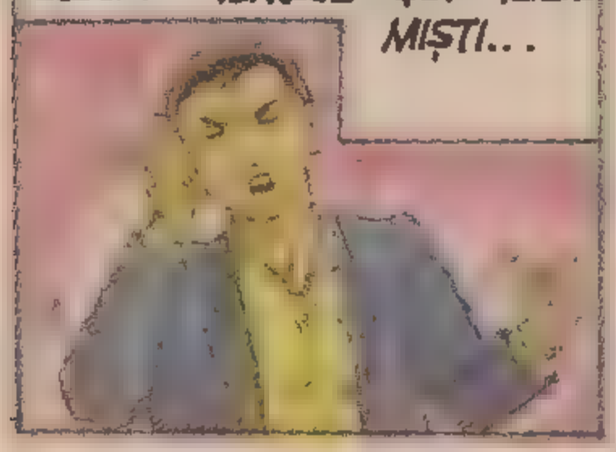

ZAVALLI İSMAİL NE KADAR ZORDU, SAĞIR VE DİLSİZ OLMAK. DERDİNİ ANLATAMAMAK.. UÇAKTAKİ ADAMA YARDIM EDEMEMENİN ÜZÜNTÜSÜ İÇİNDEYDİ

BU DUVARIN ÖNÜNDE YIĞILIP BİR SÜRE ORADA AĞLADI... HİÇ KİMSEYE DERDİNİ ANLATAMAMIŞTI. DEMİR KUŞUN İÇİNDEKİ YARALI ADAM NE OLACAKTI ŞİMDİ... YERİNDEN KALKIP DAĞLARA, UÇAĞIN BULUNDUĞU YERE DOĞRU AĞIR AĞIR YÜRÜDÜ...

ÖĞLENE DOĞRU SICAK İYİCE ARTMIŞTI. KÖY KAHVESİNİN SERİNLİĞİNDE OTURANLAR BİRBİRLERİYLE SOHBET EDEREK VAKİT GEÇİRİYORLARDI...

GÖK GÜRÜLTÜSÜNDEN DAHA ŞİDDETLİ BİR PATLAMA İNSANLARI KORKUTTU.

KAHVEDEN VE EVLERİNDEN FIRLAYAN KÖYLÜLER, KARŞI TEPELERDE SİMSİYAH DUMANLAR ARASINDAN ÇIKAN ALEVLERİ GÖRDÜLER... VE HİÇ BİR ŞEY ANLAMADAN ÖYLECE BAKAKALDILAR...

SON

DÜNYA ÖYKÜLERİ

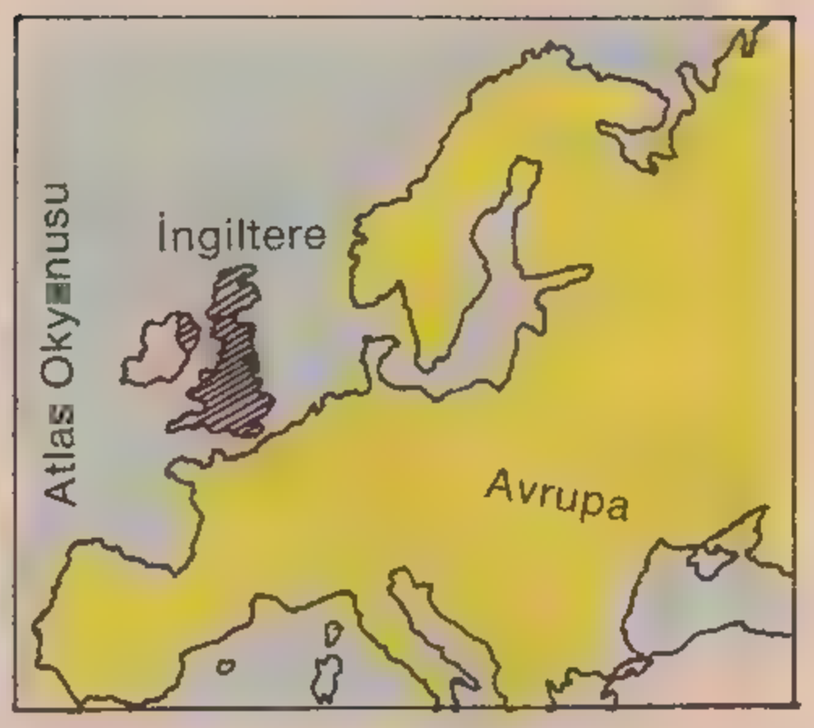

Yazan: Elisabeth Roberts
Resimler: Charles Keeping

İNGİLTERE

SIMPLEY'İN ARKADAŞI

İngiltere'de fuara "fete", atlıkarıncaya "roundabout" denir. Skittles adlı oyunları da bowlinge çok benzer. Ama bir evin içinde domuz beslemek, her ülkede olduğu gibi burada da biraz zordur. Bütün bunlardan neden mi, söz ettik? Çünkü küçük domuz Arthur, Simpley'in evinde öyle işler karıştırdı ki...

FUAR, ikide başlayacaktı. Simpley ve büyükannesi oraya gidiyorlardı. Hava o kadar durgundu ki, bando kilometrelerce öteden duyulabiliyordu. Büyükannesi gişedeki adama bir tam, bir yarım dediğinde, Simpley çok şaşırdı. O yarım ne anlama geliyordu. Büyükannesinden o yarımın kendisi olduğunu öğrenince, daha da şaşırdı. Çünkü kendisi bütün bir insandı. Bundan daha aptalca bir şey olamazdı.

Atlıkarıncanın yanına gelince, Simpley hemen kendine kaplanı seçti. Büyükannesi de yanındaki tavuskuşunun üstüne bindi. Büyükanne, tavuskuşunun üstünde muhteşem görünüyordu. Birden başlayan müzikle birlikte, her şey dönüyordu artık.

Simpley, kaplanın tam ortasındaki altın renkli direğe sıkı sıkı sarılmıştı. Gittikçe daha hızlı dönüyorlardı. Artık iki elleriyle tutunmak zorundaydılar. Simpley aşağı yukarı hareket ederken, büyükannesi de yukarı aşağı hareket ediyordu. Küçük çocuğun yanakları kızarmış, saçları rüzgârdan dalgalanıyordu.

Hızlandıkça hızlandılar. Artık ikisi de birbirleriyle konuşamayacak kadar meşguldüler. Büyükanneyi taşıyan tavuskuşu, asilce sallanıyordu. Simpley tam yerden havalanacaklarını düşünmeye başlamıştı ki, atlıkarınca yavaşlamaya başladı. Aşağı indiklerinde büyükanne şapkasını düzeltti. Bu gerçekten müthiş bir şeydi.

Simpley'in ayakları uyuşmuştu. Büyükannesi üzerinde zıplamasını söyledi. Fuarda zıplaya zıplaya dolaşıyordu artık. O sırada büyükannesinin gözüne bir şey ilişti. Büyük tahta bir kutunun yanında duruyorlardı. Kutunun üzerinde bir tel kafes vardı. Simpley burnunu dayayıp içine baktığında küçücük bir domuz yavrusu gördü. Yavru, domuzdan çok bir kedi yavrusunu andırıyordu. Bowling oyununda bütün şişeleri düşürene ödül olarak konmuştu.

Büyükanne, torununu sevindirmek için o domuzu kazanmaya karar verdi. Bu oyunu çok iyi oynardı. Bunu bilmeyen bowlingci, onlara inanmaz gözlerle bakıyordu. Hatta bir ara siz bu işten vazgeçin demeye çalıştı ama büyükanne lâfı onun ağzına tıktı.

Elinde üç top vardı. Bu üç topla, ötede duran tahta şişeleri tamamen devirmesi gerekiyordu. İlk top şişelerin oldukça uzağından geçti. Büyükanne o hırsla hemen ikincisini de attı. Ama bu kez öyle hızlı attı ki, şişelerden yalnızca iki tanesi ayakta kalmıştı. Son topu atmadan önce derin bir nefes aldı. Simpley, heyecandan gözlerini kapatmış, bakamıyordu. Ancak şişeler düştükten sonra gözlerini açabildi. Artık küçük domuzu alabilirlerdi. Oyunun sahibi bu olaya çok şaşırmıştı. Bütün fuar boyunca şişelerin hepsini devirenlerin sayısı pek fazla olmazdı. Ama domuzu almak için fuarın bitmesini beklemek zorundaydılar.

Simpley, domuzun ismini Arthur koydu. Arthur, büyükannenin çantasının ucunu iki arada bir derede midesine indirivermişti.

Bir akşam büyükannenin evinde otururlarken, fuarı konuşuyorlardı, artık kapanmıştı. Her tarafını görmüşler, her yerde ayrı ayrı eğlenmişlerdi. Büyükanne ayaklarını ılık suyun içinde dinlendiriyor, bir yandan da torunuyla birlikte süt ve bisküvi yiyordu. Tam o sırada dışarda verandadan birtakım sesler duyuldu. Simpley, bardağını yavaşça masanın üzerine bıraktı ve büyükannesine döndü. Büyükannesi terliklerini bir an önce ayağına geçirse iyi olacaktı. Domuzu eve gelmişti.

Domuzu getiren iki kişi, tahta

kutuyu mutfağa getirdiler. Gitmeden önce büyükanne onlarla kapının önünde uzun uzun konuştu. Geri döndüğünde Simpley'in burnu kıpkırmızı kesilmişti. Bowling oynayıp domuzu kazanan oydu. Şimdi domuzu ortaya bırakmayı düşünemezdi. Büyükanne, gözlerini mutfağın içinde dolaştırdı. Sonra da kutuyu açmaya koyuldu.

Bir anda küçük pembe bir burun, kendini kutudan dışarıya uzattı. Bu arada Simpley kollarını açmış, Arthur'a sesleniyordu. Arthur, yeni bir arkadaş edinmekten oldukça memnun görünüyordu. Salonda dolaşırken, ayak sesleri duyuluyordu. Sesi de oldukça gürdü. Biraz sonra yemek yemeye başladı. Büyükanne ona tenekeden bir tabak ayırmıştı. Ama Arthur, yemeğini bu tabak içinde yiyeceğe benzemiyordu. Yemeğine mutfağın bir köşesinde başlamış, öbür köşesinde bitirmişti. Bu arada da her taraf kirlenmişti. Büyükanne yemekten sonra yerleri temizlemek zorunda kalmışı.

Yatma zamanı geldiğinde herkes çok yorulmuştu. Çünkü büyükanne yerleri sildikten sonra Simpley ve Arthur, beraber oyun oynamışlardı. Arthur çok hareketli bir gün yaşamıştı. Ama Simpley'e göre pek yorgun görünmüyordu. Büyükannesi, erkenden yatmalarını, böylece Arthur'un yeni güne daha dinç başlayacağını söyleyince, ikna oldu. Çünkü domuzlar yorulduklarını söyleyemezlerdi. Arthur da artık pek dolaşmıyor, oturuyordu.

Hep beraber yattılar. Ama gece birtakım sesler duyuldu. Simpley, domuzun henüz eve alışmadığını düşündü.

Sabah olduğunda hep beraber kahvaltıya oturdular. Arthur, dün akşamki gibi tabağını mutfağın bir ucundan öbür ucuna sürüklüyordu. Bu arada Simpley de onunla konuşmaya çalışıyordu. Büyükannesi, ona yumurtasını soğutmamasını söylediğinde yeniden yemeğiyle ilgilenmeye başladı. Bu arada büyükannesine akşam duyduğu tıkırtılardan söz etti. Büyükanne de o seslerin yarısının da kendisine ait olduğunu söylediğinde çok şaşırdı. Arthur çok tatlı bir domuzdu. Ama onlarla beraber oturması olanaksızdı.

O dakikakaya kadar kahvaltısını büyük bir hızla yemekte olan Simpley birden kaşığını bıraktı. Büyükanne domuzu kazandığı için çok mutluydu.

Simpley'le büyükanne birlikte atlıkarıncaya bindiler.

Ama kendisi bir apartman katında yaşıyordu. Apartmanda domuz besleyemezdi. Buna ek olarak bir domuz başka domuzlarla birlikte daha rahat yaşardı. Simpley hayâl kırıklığına uğramıştı.

Ama büyükannenin bir fikri vardı. Dün akşam domuzları getiren adamlardan biriyle uzun uzun konuşmuştu. Onun şehir dışında bir çiftliği vardı. Domuzu çiftliğine alabilirdi. Böylece hem diğer domuzlarla birlikte olur, hem de gürültü yaparak apartmandakilerin uyumasına engel olmazdı. Simpley ve büyükannesi de onu istedikleri zaman görebiljrlerdi.

Simpley, biraz rahatlamıştı. Çiftlikte hayvanlar da var mı diye sordu. Atlar, inekler, çayırlar var mıydı?... Büyükannesi onlara da olumlu yanıt verince, Simpley'in içi tamamen rahatladı. Artık Arthur için üzülmüyordu. Çünkü o şanslı bir domuzdu. Hem çiftlikte arkadaşlarıyla birlikte yaşayacak, hem de sahipleri onu istedikleri zaman görebileceklerdi.

DENİZİ DURDURDULAR

Size sözünü edeceğimiz olay, tamamıyla insan gücünün eseri... 3000 m'lik setin yapımı hiç de kolay olmasa

HEPİNİZİN bildiği gibi Bangladeş halkının zengin olduğu söylenemez. Bu insanların sahip olduğu tek şey insan gücü. Buna karşın ne yapmak istediklerini doğrusu çok iyi biliyorlar.

Sözü niye buraya getirdik, biliyor musunuz? Çünkü, Bangladeş halkının bir araya gelerek yapımını gerçekleştirdiği setin öyküsünü sayfalarımıza konuk edeceğiz.

Bangladeş, oldukça küçük bir ülke. Ama koca Hint Okyanusu'na kıyısı olması önemini artırıyor ama bunun yanında Bangladeşli'ler, için bazı sorunlar da yaratıyordu. Okyanusun azgın sularındaki gel-git olayları, Bengal Körfezi'ne dökülen Feni Nehri'nin sularını yükseltiyordu. Nehrin taşmasıyla, tarım alanlarının zarar görmesi aynı anlama gelmekteydi. Bunun da tek çaresi, okyanusun sularının, Feni Nehri sularına karışmasını engellemekti. Bangladeş halkı, denizi durdurmak için kolları sıvadı. Feni Nehri'nin ağzına, nehir suyunun, Hint Okyanusu'nun tuzlu sularından korunması ve taşmaması için set çekmeye karar verdiler. Bu set çekildiğinde, pirinç tarlaları için tatlı su depolaması yapılabilecekti. Bengal Körfezi'nde gel-git olaylarına çok sık rastlanır. Dolayısıyla suların çekildiği zamanlar, işçilerin çalışması için en uygun zamanlardır. Okyanusun suları çekilince, Feni'nin su seviyesi de alçalırdı.

İşçiler çamur torbalarını birer birer sırtlayıp taşımışlar.

Setin yapımında kullanılacak malzeme nehrin dibindeki çamurlardan oluşmaktaydı. Ortalama 45 kg.lık torbalara konularak çamurlar taşınmaktaydı. İşçilerin aldığı ücreti de taşıdıkları çuval sayısı belirlemekteydi.

100.000 adet çamur torbasıyla 4 m. yüksekliğinde bir barikat yapıldı. Çalışmalar sürürken suların yükseldiği olurdu. Böyle zamanlarda işçiler kayıklarla kıyıya taşınmaktaydılar. İşçiler grup halinde değil kişi başına ücret almaktaydılar. Ayrıca değişik bir uygulama gündemdeydi. İşi ilk bitiren gruba ödül olarak bir miktar para verilmekteydi. Ödülü kazanan gruptaki kişiler parayı paylaşmaktaydılar. Bu bir tür yarıştı. İlk bitiren kazanıyordu. Bu yöntem ilk olarak Hollanda'da 1953 yılında uygulandı. Daha sonra ise giderek yaygınlaştı.

Setin yapımında kullanılan tuğlalar, kampın yakınındaki ocaklarda yapılıyordu. 12 milyon tuğla kullanılarak gerçekleştirilen sette tuğla dışındaki diğer malzemeler de el yapımıydı. Ayrıca delta bölgesine, Bangladeş in kuzey yörelerinden kayalar taşındı. Gerekli kaya ve taşlar nehrin içinden toplandı. Olanakların bu derece kısıtlı olmasına karşın bu insanlar hiç yılmadılar. Set tamamlandığında toplam masraf, 20 milyon Amerikan dolarıydı.

Genişliği yaklaşık 2 m.'yi bulan uzunluğu ise 3000 m'yi bulan setin yapımı tamamlandığında tam bir zafer duygusu yaşandı. Bu gerçekten büyük bir başarıydı. Tam anlamıyla insangücüyle, insan beyninin olağanüstü bir ortak yapımıydı. Pek çok insan çeşitli bölgelerden seti görmeye geldi. Adeta bir şenlik yaşandı. Zaferin gerçek kahramanları olan işçiler ise, en yeni elbiselerini giyerek kutlamaya katıldılar.

Set bitmişti belki ama hâlâ çalışmaları sürmekteydi. Yapım bittikten bir hafta sonra setin yükseltilmesi için gerekli çalışmalara

başlandı. Sular yükseldiğinde önlem almak gerekmekteydi. Altı ay kadar sonra ise büyük bir fırtına çıktı. Pek çok insanın yaşamını kaybettiği bu fırtınada sete hiçbir şey olmadı. Böylelikle bu ölümcül sınav da aşılmış oluyordu. Set düşünüldüğünden de sağlam olmuştu.

Gelelim bu setle elde edilen olanakları sıralamaya... İlk olarak, Sonagazi kenti ile Dhaka-Chittago otobanı arasındaki yol kısaldı. Setin üzerinden ulaşım sağlanmaya başlandı. Ayrıca burası, balıkçı tekneleri için iyi bir sığınak oluşturdu. Haziran ayında, pirinç yetiştirme işlemlerine başlandı. Üstelik yeni sulama yöntemiyle elde edilen ürünün kalitesi de yükselmiş oldu.

Uygulamanın başarılı olması, bu yöntemin başka ülkelerde de kullanılmasına neden oldu.

İşin bir de zor yanı vardı. Nehir yatağında her an erozyon olabilme olasılığı bulunmaktaydı. Bunun için ilk olarak yüzeyin üzerinde bir eşik oluşturmak gerekliydi. Hazırlanan çamur torbaları bu işlemde kullanıldı. Önce çuvallar üst üste konuldu. Ardından, ikinci bir barikat hazırlandı. Set çamurla yükseltildi. İkinci barikatın önüne bir duvar örüldü. Tüm bunlar yapılırken çalışma şartlarının kısıtlı olması olumsuz bir etki yaratmadı.

Set, Güney Asya'daki örneklerinin en uzunu oldu. Daha önce yapılan setlerde kullanılan malzemeler daha farklıydı. Palmiye yaprakları, dal ve çamur kullanılmaktaydı. Ama bunların dayanıklılık yüzdesi çok düşüktü. Suyun yükselmesi setin yıkılmasına neden oluyordu. Tamamı yıkılmasa bile onarılması güç zararlar veriyordu.

Oysa bu setin tamamlanmasıyla tarımsal işlevlerin arttığı görüldü. Her şeyden önce kazanç arttı. Çalışma alanı genişledi. Halkın ekonomi durumu zamanla düzelmeye başladı. Ülke ekonomisi ve yaşam düzeyinin kalkınması sağlanmış oldu. Böylelikle halk, çalışmalarının karşılığını almış oldu.

Sizler de unutmayın ki çocuklar, engeller ne derece güç olursa olsun, yeter ki yılmadan çalışmaya devam edin.

Torbalar üstüste yerleştirilerek set hazırlandı (üstte). Kutlamaya ise binlerce kişi katıldı (altta).

MÜZİK'te SİNEMA'da TV'de ÇOCUK

Hazırlayan: ERDAL GÖKKAYA

MICHAEL JACKSON'IN VİYANA KUŞATMASI

DÜNYA Pop'unun zirvesindeki adam, Viyana'da düzenlenen büyük konseriyle zirvenin yakınlarındakilerden bir adım daha uzaklaştı. 1 Haziran Çarşamba günü düzenlenen konser, Pepsi tarafından dünyanın çeşitli ülkelerinden belirlenen şanslı onar gencin katılmasıyla daha da büyük bir önem kazandı. Ayrıca tanesi Türk parası olarak 40 bin liradan satılan biletler, konserden haftalar önce tükenmişti. Büyük sanatçıdan önce sahnede yer alan Kim Wilde'ın ısınmasını sağladığı gençler, Michael Jackson sahneye davet edildiğinde çılgına döndüler.

Gençler, sanatçının orkestrasındaki 7 kişi ve 4 vokalistiyle gerçekten unutulmaz anlar yaşadı. Kimi Michael'e bu kadar yakın olmanın verdiği çılgınlıkla çığlık çığlığa haykırırken, kimi de şaşkınlıkla çevresini seyrediyordu.

İşte sizlere bu unutulmaz konserden bazı notlar:

• 55 bin kişi tarafından izlenen konserden, yaklaşık 2 milyar Türk lirası gelir sağlandı.

• Michael Jackson'ın konserde kullandığı malzemeleri, 36 tonluk 24 tır taşıdı.

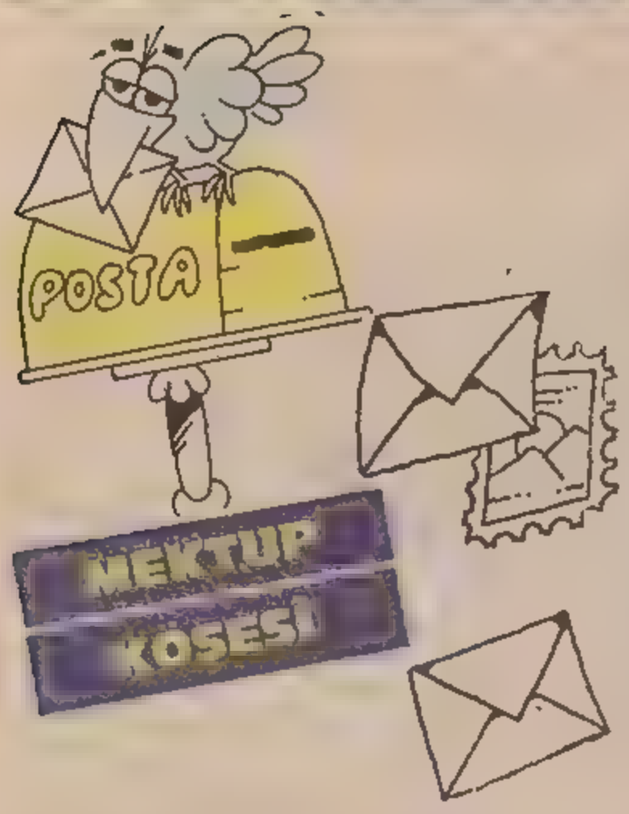

● **PELİN AKDEVELİOĞLU/ BANDIRMA:** Barış Manço'nun adresini istemişsin. Bu arzunu hemen yerine getiriyoruz. Yusuf Kâmil Paşa Sok. No: 5 Moda/İstanbul.

● **MEHTAP MELDA ŞANLILAR (ANTALYA):** Sevgili Melda, daha önceki sayılarımızda Samantha Fox'la ilgili bilgiler vermiştik. Yine aynı sanatçı ile ilgili poster isteğini en yakın zamanda yerine getireceğiz.

● **LEYLA ÇEVİK:** Mavi Ay'ın yakışıklısı Bruce Willis ile yapılan son röportajı ve Mavi Ay'ın müziğinin sözlerini yayın planımıza aldık. Sevgiler.

● **ŞENGÜL YÜKSEL (ANKARA):** İsteklerini birbir not ettik sevgili Şengül. En kısa zamanda seni memnun edeceğiz...

● **AYSUN GÜLENÇ (GÖRELE):**
ŞULE VE MESUT SÖKÜCÜ (GAZİANTEP): Sevdiğiniz yıldızlar hakkında bilgiler vermeye devam edeceğiz. Uyarılarınız için teşekkürler.

Yıldız adres

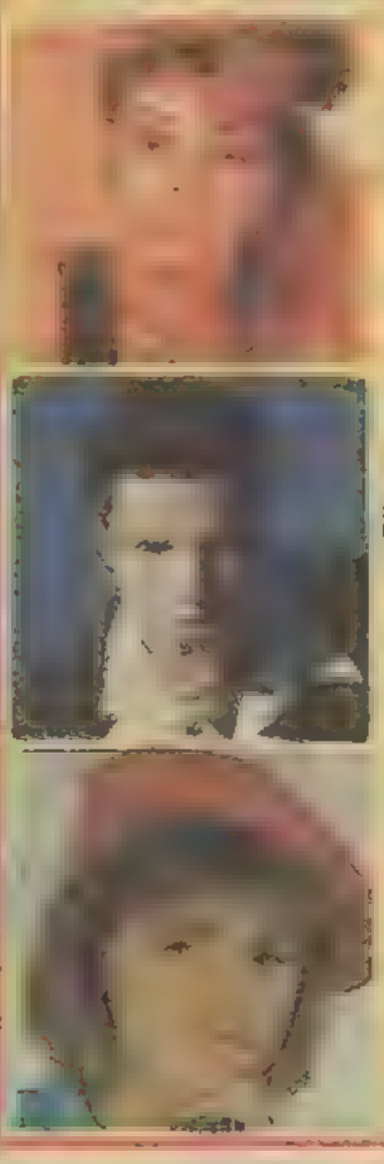

Kim Wilde: MCA Records LTD 72,74 Bremer Street, London WI R3 PH England

Sandra: c/o Virgin, Herzogstrabe 64/8000 München 40 Deutchland

Nick Kamen: c/o Wea Records Ltd 20 Broadwick Street, London WI England.

Genesis: P.O. Box 107 London N6 (5 RU) England.

Sandra Kim: Rue Louis Germeaux 4342 Hougoul, Belgium

BARIŞ MANÇO-AJDA PEKKAN

ANTALYA'YI FETHETTİLER

BİLİRSİNİZ TRT'nin başı sıkışmadan halktan büyük ilgi toplayan sanatçıları pek aramaz. TRT ancak bayramlar yaklaştığı zaman büyük yıldızları biraraya getirmek ister. Ama yabancı bir televizyon şirketi bunu TRT'den daha önce gerçekleştirmeyi başardı. **Ajda Pekkan** ile **Barış Manço,** 'Türkiye Güneşi Altında Altın Plaklar' adında bir program hazırlayan Fransız TV'sinin konuğu oldu. Türk Pop'unu Avrupa'ya taşıyan iki sanatçı, en başarılı parçalarını Fransızlar için seslendirdi. İkişer parçayla katıldıkları program, önce Fransa'da sonra da Amerika, Kanada, Tunus, Fas ve Cezayir ekranlarına konuk olacak.

Ajda Pekkan'ın 'Dile Kolay' ve 'Yeniden'i, **Barış Manço**'nun da 'Zehra' ve 'Nane Limon Kabuğu' adlı parçaları seslendirdiği programın sunuculuğunu da önceki yıllarda Eurovision'da da sunuculuk yapmış olan **Desirée Noshbush** yaptı...

GLENN MEDERIOS

TURNEDEN SONRA TATİL

HAWAİİ adalarının büyük ünü vardır. Bu adaların ün yapmasında o insana mutluluk saçan palmiyelerden tutun da, yakıcı güneşe kadar her şeyin ayrı bir rolü ayrı bir güzelliği vardır. Şimdi **Hawaii Adaları**'nın ününe ün katan bir kişi daha var... Kişi diyoruz çünkü bu kişi Pop dünyasının **"Nothin's gonna change my love for you"** adlı parçası ile fetheden genç, **Glenn Mederios**'tan başkası değil... Gelelim bu yakışıklı ile ilgili son haberlere...

Mederios şu sıralarda Avrupa turnesinin son durağı olan **Paris**'te... Ve kendini büyük bir heyesle tatile hazırlıyor. Tatil için yine **Hawaii Adaları**'na döneceğini ve annebabasıyla birlikte mutlu bir tatil geçireceğini her fırsatta yineliyor.

Glenn'in babası turist rehberliği yapıyor. Annesi ise amatör bir şarkıcı. Anne ve babasının gezilerine ve **Glenn**'in turnelerine karşın yine de düzenli bir hayatları var Mederios ailesinin. Akşamları birlikte yemek yiyorlar, TV izliyorlar. Glenn'in en büyük isteği ise **Hawaiili** bir eş bulup bu muhteşem adaya yerleşmek...

AND DAĞLARINDA YAŞAM

And Dağları'ndaki insanlar, yaşamlarını 4000 metre yükkekte sürdürüyorlar. Bu güç işi başarabilmek için de doğayla sıkı bir savaşım veriyorlar. Her ne kadar sonuç doğanın zaferiyle noktalansa da onlar bu işten yılmıyorlar.

YÜKSEK dağlarda yaşamak ister miydiniz çocuklar? Ya dünyanın en yüksek sıradağlarından biri olan Güney Amerika'nın And Dağları'nda. Çoğunuza bu teklif, alışılmamış geldi sanırız. Ama yüzyıllardır insanlar, And Dağları'nda yaşamışlar, uygarlık kurmuşlar ve hâlâ yaşamaktalar.

19. yy'ın başına kadar dünyanın en yüksek dağlarının And Dağları olduğu sanılmaktaydı. Himalayalar'ın çok daha yüksek olduğu sonraları öğrenildi. And Dağları insanları, yaşamlarını o kadar yükseklerde sürdürüyorlar ki sanki ellerini uzatsalar yıldızları tutacaklar. Bu izlenimi, 40 yılını Güney Amerika'da araştırmalar yaparak geçiren yazar Loren McIntyre edinmiş. McIntyre'in en çok merak ettiği şeylerden biri de And Dağları'ndaki insanların yaşam biçimleriymiş. Sanırız bu konu sizin de ilginizi çekecektir.

Güney Amerika'nın batısında uzanan dağların en yüksek tepelerinin yüksekliği 6000-7000 metreyi bulmakta. Insanlar pek bu kadar yükseklerde yaşamasalar da 4000 m. yükseklikte yaşayanlar var. Şöyle bir düşününce, bu insanların özellikle bize göre ne kadar güç koşullar altında yaşadıkları ortaya çıkar. Deniz seviyesinde ve alçak yerlerde yaşamaya alışmış insanların yüksek yerlerde yaşamaları oldukça güç çocuklar. Nedenine gelince, biz yüksek yerlerde durduğumuzda nefes almakta bile güçlük çekerken, onlar binlerce metre yükseklerde hem çalışıyorlar hem de yaşam savaşı veriyorlar. Loren McIntyre, dağlara tırmanırken çok güçlük çekmiş. Oysa dağlarda yaşayan insanlar oldukça sağlıklıymışlar. Ayrıca oksijen yetersizliğine de alışmışlar. Dağlarda yaşam umduğunuz gibi buralardan birçok açıdan değişik. En basit örnek olarak su 392 derecede kaynıyor, bir patetesin pişmesi ise saatlerce sürüyor. Yiyecekleri de bizlerden farklı. Tabii bunlar yalnızca birkaç örnek.

Dağlarda insanlar gereksinimlerini, buralarda kurulan pazarlardan sağlıyor.

And Dağları, Kolombiya, Şili, Ekvator ve Peru topraklarında yer alıyor. Bu dağların gerek eteklerinde gerekse üstünde yaşayan insanlar, doğa ile devamlı savaşmak zorundalar. Ve çoğunlukla da bu savaşlarında doğaya karşı yenik düşmekteler. Bu yenilgide bölgedeki yanardağların da büyük payı var. Çünkü And Dağları, pek çok yanardağdan oluşmakta. Dünyanın en yüksek ve aktif yanardağlarından biri de Ekvator topraklarında yer alan Cotopaxi yanardağı. Cotopaxi yanardağının doruğuna çıktığınızda, öteki 50 kadar yanardağı da görmeniz olası. Bu yanardağların normalde üstleri devamlı kar ve buz tabakalarıyla örtülü. Cotopaxi yanardağı yaklaşık 60 kere lav püskürtmüş. Bunların arasında en korkuncuysa 1871 yılında gerçekleşmiş. Dağın üstündeki buz tabakası da lavların sıcaklığıyla erimiş. Eriyen kar ve buzlar su ve çamur haline gelmiş, binlerce insan da sel sularına kapılarak bu yüzden yaşamını yitirmiş.

Çocukların eğitimine olanaklar elverdiği ölçüde önem veriliyor.

Kolombiya'nın en yüksek yanardağlarından biri de 5700 m. yüksekliğindeki Colon yanardağı. 1985'de şiddetli bir patlama gerçekleşmiş. Gece yarısı korkunç seslerle uyanan insanlar neye uğradıklarını anlamadan sel ve çamur sularına kıpılmışlar. Bu felakette Colon yanardağı yaklaşık 2000 can almış.

Yanardağ patlamalarının dışında sık sık depremler de olmakta. Son 50 yıl içindeyse depremler yüzünden 100.000 kişi yaşamını yitirmiş.

Bütün bunlara karşı And Dağları'nda yaşayan insanlar, yaşam savaşlarını sürdürmekteler. Başlıca geçim kaynakları ise çiftçilik. Buradakiler ekilecek alan kalmayınca dağların eteklerini düzleştirmeye başlamışlar. En çok yetiştirdikleri ürünse patates. Dünyanın en yüksek yerinde yer alan Aymara gölüyse balıkçılar için başlıca geçim kaynağı. Ayrıca gölün çevresindeki topraklar da oldukça verimli.

And Dağları'nda yaşayan insanlar, değişik diller konuşuyorlar. Yine bu dağların insanı olan Kızılderililer'in konuştuğu başlıca iki dil, İspanyolca ve Aymara dili. Bolivya ve Peru'daysa Quenchure dili konuşulmakta.

Dağ insanları, eğitime de önem veriyorlar. Ama olanaklar her zaman için sınırlı. Çocuklar, 12 yaşına kadar okula gidiyorlar.

Daha sonraysa yaşamlarını kazanmak için ailelerine yardım ediyorlar. Bu arada madencilik, And Dağları insanlarının geçim kaynaklarından bir tanesi... Oldukça güç koşullar altında çalışan madencilerin pek çoğu kalp ve ciğer hastalıklarına yakalanıyorlar.

Uzaktan bakıldığında And Dağları, büyüleyici bir güzelliğe sahip. Ama bir de bunu orada yaşayan insanlara sormak gerekir sanırız. Ne de olsa, dağlardaki güç koşullar altında yaşamlarını sürdürenler onlar.

And Dağları'nda hâlâ ilkel bir yaşam biçimi sürdürülmekte.

DEMİR YUMRUKLU ARAM

Çizgiler Ünsal

GİTMEK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ. VAZGEÇERSENİZ SİZE HİÇ GÜCENMEM.

HAYIR, BİZ GİTMEYE KARARLIYIZ. BU İŞİ BAŞARACAĞIZ. CORMORAN II HAZIR OLUNCA BİZİ SICAK, GÜZEL BİR ADAYA GÖNDERİRSİNİZ OLUR, BİTER...

HEM BAKSANIZA VALİZLERİMİZ OTOMOBİLİN BAGAJINDA.. HAYATTA EN NEFRET ETTİĞİM ŞEY VALİZ AÇIP KAPATMAKTIR. EN İYİSİ BİZ GİDELİM!

TAMAM ANLAŞTIK. ZATEN SİZİN BÖYLE BİR KARARDAN DÖNMEYECEĞİNİZİ TAHMİN ETMELİYDİM. DEMEK YANILMAMIŞIM. BAKIN, BİZİM DOKTOR DA HEMEN VALİZLERİNİ HAZIRLAMIŞ.

SİZİ TANIŞTIRAYIM ... BAY PRİNCE, JORRAN VE DOKTOR MEYER.. GEMİDEKİLERDEN SAĞ KALAN VARSA DOKTORUN ONLARLA İLGİLENECEK...

İŞTE, DENİZ UÇAĞI DA GELİYOR. KANADA POLİSİNİN BİZE YARDIMI EDECEĞİNİ BİLİYORDUM.

TEKNOLOJİ NE KADAR GELİŞTİ!

BU UÇAĞIN BİZE ÇOK YARDIM DOKUNACAK. SİZİ BİR AN ÖNCE GEMİYE ULAŞTIRDIKTAN SONRA DOKTORUN TEDAVİSİNDE GEREK GÖRDÜĞÜ YARALILARI BURAYA ULAŞTIRACAK.

EĞER GEMİDEKİ DENİZCİLERİ YARALI OLARAK ONLARI BULUR SAKİYİLEŞTİREBİLECEK MİSİNİZ?

EVET. ASLINDA ŞİMDİDEN BİR ŞEY SÖYLEMEK İÇİN ERKEN... AMA ÇANTAMDA GEREKLİ OLACAK HERŞEY VAR.

DOĞRU. BUNLAR DA YETERLİ OLABİLİR. ZATEN SİZİN İÇİN BİR SORUN YOK. NASIL OLSA SİZ ÇILGINLAR LİMANI'NA GİTMEYECEKSİNİZ. BELKİ DE BU AKŞAM GERİ DÖNERSİNİZ. BİZ HEMEN YOLA ÇIKALIM.

LÜTFEN ORAYA VARINCA BANA TELSİZLE HABER VERİN!

MERAK ETMEYİN CALLABY! SİZ RAHATÇA ÇALIŞMANIZA BAKIN! CORMORAN II'NİN BİR AN ÖNCE BİTMESİNİ İSTİYORUZ!

YAHU, AKLIMA BİR ŞEY TAKILDI... GEMİNİN TELSİZİNİ NİYE HİÇ KULLANMADILAR.

HİÇ TELSİZ HABERLEŞMESİ OLMADI MI?

HAYIR. OYSA PEARCE, CHOCTOW VE BARTON TELSİZİ KULLANMASINI BİLİYORLARDI. GEMİ DURUNCA SANKİ ONLAR DA TAŞ KESİLDİLER. DÜŞÜNSENİZE. BİZ DE ORAYA VARINCA TELSİZİ KULLANAMAZSAK BURADAKİLER HEMEN BİR KORKU FİLMİ YARATIVERİRLER.

İŞTE SON AKINTILAR - PAZAR GÜNÜ KUZEYİN ODUNCULARI DÜKKANLARI KAPATACAKLAR. VE KAMYONLAR DOLU SU ADAM YUKON'A GİDECEK.

DEMEK HER YIL BÖYLE OLUYOR. BİR DE DUYDUĞUMA GÖRE SENENİN SON ÇALIŞMA GÜNÜNDE BİR ŞENLİK DÜZENLENİRMİŞ. BUNU KAÇIRACAĞIZ.

ŞU HAVAYA BAKIN. HER YIL BU KADAR İYİ OLMAZ. GÖKYÜZÜ PIRIL PIRIL. BENCE GEMİ BİR ARZUNA YÜZÜNDEN KAZAYA UĞRAMADI.

ASLINDA ORAYA VARINCA HERŞEYİ ANLAYACAĞIZ.

EVET, NE KADAR ÇABUK VARIRSAK O KADAR İYİ...

DÖRT SAATTİR BU PİS AĞAÇLARIN ARASINDA YÜRÜYÜP DURUYORUZ. İLERLEDİĞİMİZE EMİN MİSİN RAGGS.

EVET, SEN TABANLARI YAĞLA YETER. GEMİ BİRAZ İLERİDE BİZİ BEKLİYOR.

HEY! ŞU HAYVANLARA BAK!

TAM DA DENİZCİNİN YANINDA...

KURTLAR!

DAHA ŞİMDİ YAKLAŞIYORLAR! ÇABUK YETİŞEYİM!

VROOOAAAAMMM

NEYSE KAÇTILAR! PİS HAYVANLAR!

DOKTOR BEY NE DERSİNİZ? DENİZCİ ÖLÜ MÜ, BAYGIN MI?

KORKARIM, ONUN İÇİN YAPABİLECEĞİMİZ BİR ŞEY YOK!

FOTOĞRAFTA DA AYNI YERDE YATIYORDU. O ANDA YARALI OLSA BİLE, ŞİMDİYE DEK DONMUŞTUR. EN İYİSİ ZAMAN KAYBETMEDEN ÖTEKİLERİ ARAYALIM.

SIKICA TUTUNUN. BİR BUZDAĞININ ÜSTÜNDEN GEÇECEĞİZ. BEŞİK GİBİ SALLANABİLİRİZ...

SOĞUKTAN KULAĞIM MI ÇINLIYOR YOKSA BU BİR MOTOR SESİ Mİ?

BİR UÇAK SANKİ... BU YÖREYE POLİS UÇAĞINDAN BAŞKA UÇAK İNMEZ Kİ!

AH ROBİN! GÜNAYDIN NASILSIN!

?

AAH! SEN MİSİN! GÜNAYDIN! TEŞEKKÜR EDERİM, İYİM. SEN NASILSIN?

BİLAZ BULUT VAR AMA GÜNEŞ PARLIYOR...

DEMEK Kİ BENİM MORALİS GUT.

SENİ ÜZMEK İSTEMEM AMA, AKSANIN HALA BİZİMKİNDEN FARKLI!

ANLAMIYORUM! KAÇ YILDIR BURADASIN, FAKAT ŞU KONUŞMANI BİR TÜRLÜ DÜZELTEMEDİN!

AH! ÇOK AFEDERSİN AMA BİR DE ŞUNU DİNLE!

İNEK OLDUKÇA İRİ BİR HAYVANDIR DERİSİNİ KAPLAYAN KILLARI KISA VE SERTTİR. KARNININ ALTINDA, ARKA BACAKLARININ ARASINDA MEMELERİ VARDIR. BU MEMELER DÖRT TANEDİR VE BUNLARDAN SÜT SAĞILIR.

İŞTE!..

...BÖLYE BİR KONUYU HİÇDİR ZAMAN SOHBET KONUSU YAPAMADIM Kİ...

Hey GIRL

Yıl: 1 ■ Sayı: 3 ■ TEMMUZ 1988
Fiyatı 1000 TL. (KDV dahil)

DEV POSTER
CHAD ALLEN (Bizim Ev)

POSTER
RALPH MACCHIO
MARK PILLOW
SCOTT BAIO

TEMMUZ ARMAĞANI
GALA Temizlik Kâğıtları'ndan SAÇ BANDI

GIRL BULMACA'DAN SÜRPRİZ
Barbie 'den Armağan Yağmuru

SEVGİ CURTİS
PLAJLAR ONUNLA DAHA GÜZEL

KESİP BİRİKTİRMENİZ İÇİN
A'dan Z'ye İnce ve Güzel Olmanın Sırları

ÇILGIN BEDİŞ
HAKKINDA BİLMEK İSTEDİĞİNİZ HER ŞEY

GIRL PORTRE
MICHAEL JACKSON

GIRL MA

SÜPER ÇIKARTMA

ÇIKTI!...

Geleceğe güvenle bakıyorum TÜRKBANK'a güveniyorum...

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK